

Kurt Mahr

PARTYZÁNI Z CRESTU IV

Přeložil Jan Rada

Na palubě CRESTU IV, odhozené do vzdálené galaxie M87, se psalo datum 11. dubnaroku 2436 pozemského letopočtu. Při tom nikdo z Pozemšťanů, kteří spolu s Rhodanem byli stále ještě vzdáleni 30 milionů světelných let od rodné galaxie, nevěděl, zda Solární impérium ještě vůbec existuje. Vždyť CRESTIV byla odhozena v okamžiku, kdy Strážci času s obrovským robotem OLD MÁNEM se blížili ke Sluneční soustavě s cílem zničit údajně „narušitele času“.

I v galaxii M87 platili Pozemšťané za zločince, protože je doprovázeli Halut'ané

Icho Tolot a Fancan Teik a vládci galaxie nechtěli nic mít s lidmi, kteří měli za přátele „Bestie“.

Inženýr ze základny Agen Trumb, patřící k vládnoucí elitě galaxie, utrpěl v boji s Pozemšťany řadu porážek, ale i muži Perryho Rhodana si z těchto bojů odnesli nejednu tipkou zkušenost.

Pozemšťané se nechali přelstít a stali se zajatci ve své vlastní lodi, která byla pevně připoutána k Baiwofffove hradu. Zajatcům zbývala jediná naděje partyzáni z CRESTU I V...

1.

„Zničím pevnost i s vaší lodí, pokud diverze nebude okamžitě zastavena!“

Tato slova pronesl Kibosh Baiwoff, Inženýr ze základny, s dvaadvaceti modře zářícími kameny na hrudi. Sebevědomá dvoumetrová postava se Čtyřmi pažemi se dívala z obrazovky Rhodanova interkomu na můstek CRESTU IV a její čtyři oči plály stěží potlačovaným hněvem.

„To je váš problém, Baiwofffe,“ řekl klidně Rhodan, ačkoliv by rád dal najevo svůj pocit triumfu. Baiwofffovy citlivé přístroje však nesměly zachytit žádný podezřelý podtón v jeho slovech. „Kdo vám napovídal, že mohu zabránit diverzním akcím?“

Baiwoff, jako všichni příslušníci jeho rasy, měl nehybný obličej, z něhož se nedalo nic vyčíst. Z tónu jeho hlasu se však dalo usuzovat, že jeho trpělivost je u konce: „Marníme čas, Rhodane. Již jsem se rozhodl. Dojde-li k další nehodě, druis Agen. Trumb a já opustíme pevnost a přivoláme naše loďstvo, aby vás zničilo. Můžeš pokračovat ve slovní pútce se mnou a můžeš se pokoušet mě přesvědčit, nebo můžeš zabránit barbarskému řádění vašich

lidí. Na mém rozhodnutí se nic nezmění,"

Perry Rhodan se usmál do kamery. „Vím, že svou pevnost nikdy nezničíte, Baiwoffe," řekl posměšně.

Baiwoffovy Čtyři oči se potměšile zaleskly. „Je však možné, že se mýlíš, že? Záleží na tom, jaká hodnotová měřítko použijete. Ty a tví lidé pro mě představujete určitou hodnotu, to nepopírám, Moje bezpečnost a volnost jednání jsou také nespornou hodnotou. Také možnost zničit ty d'ábelské Bestie padá na váhu. Přemýšlej o tom. Mohu dojít k závěru, že zničení Bestií a moje bezpečnost jsou pro mě větší hodnota než vy a moje pevnost." Obrazovka zhasla. Rhodan se opřel o opěradlo křesla. Plán se rozběhl, úspěch urychlil jeho uskutečňování. Baiwoff by! přesvědčený, že jeden z obou Haluťanů je na palubě CRESTU IV a tudíž v pevnosti. Nastal čas uskutečnit druhou fázi plánu.

Rhodan se zvedl. Rozlehlý velitelský můstek vlajkové lodi, prázdný od chvíle, kdy CREST IV byla přinucen přistát v Baiwoffově pevnosti, vypadal jako tmavá jeskyně, zašlý památník někdejší moci. Nebylo slyšet bzucení přístrojů, utichl hlazol hlasů.

Široké dveře se otevřely a Rhodan vyšel do kruhové chodby, která obtáčela můstek. Bylo jisté, že Baiwoff ani ve snu nepomýšlí na zničení vlastní pevnosti. Druisant blufoval. To, že se rozhodl blufovat ale dokazovalo, že ho záškodnické akce skupiny mutantů a Ertrusana Melbara Kasoma vážně znepokojily.

Měl skutečně důvod k obavám. Mutanti vyřadili několik důležitých řídicích stanovišť a způsobili tím, že se pevnost propadla z lineárního prostoru zpět do Einsteinova kontinua.

Rhodan nepospíchal, nebezpečí z prodlení nebylo, ačkoliv byl čas rozehrát druhé dějství dramatu, jak ho napsal už po tisíciletí nepřekonaný mistr mezihvězdných intrik, Arkonidan Atlan.

Antigravitační šachtou se Rhodan dostal do podlaží, do něhož byla pětitisícová posádka CRESTU IV nahnána Dumfrii poté, co překonali Šok z přítomnosti Bestií. Ohlásil se u stráže, která pečlivě zaznamenala čas jeho návratu, a prošel brankou, která vedla do světa prozářeného slunečním světlem, v němž vanul lehký, příjemný vánek.

Stadion na podlaží C byl pýchou stavitelů CRESTU IV. Umělé slunce a pravé stromy a keře vprostřed obrovské lodi! Byl tu plavecký bazén a hřiště pro všechny myslitelné druhy sportu. A nad tím se klenula dokonale napodobená modrá obloha, která se měnila podle vůle obsluhy.

Rhodan prošel skalní soutěskou a octl se na travnatém svahu, který klesal k rozlehlé vodní hladině. Celá stráž byla poseta nehybně ležícími lidskými těly tak, že se z výšky zdálo, že mezi nirni nelze ani projít.

Celá posádka byla na stadionu. Baiwoff a Trumb prohlásili, že budou

minimálně zatěžovat agregáty lodi a tak zbytek CRESTU IV tonul v šeru. Rhodan se rozhlédl. Muž, kterého hledal, seděl blízko místa, kde Štěrkovaná cesta ústila na svah. Pažemi si objímal kolena a díval se nepřítomným pohledem do dáli. Když Velký administrátor vystoupil ze skal, pohnul se, jakoby nějakým šestým smyslem jeho přítomnost vycítil. Otočil se, vstal a šel. mu vstříc: vysoký, štíhlý, tmavovlasý muž s výrazem klidu vepsaným ve tváři, klidu, který přichází až s moudrostí staletých zkušeností.

„Je to na dobré cestě?“ zeptal se nenucené, když viděl Rhodanův spokojený výraz.

Rhodan přikývl: „Byl bych rád, Johne, kdybyste mohl vyslat mou zprávu Kasomovi a mutantům.“

„Řekněte mi text,“ odpověděl John Marshall.

„Zůstaňte na místě a nenechte se spatřit. . . činnost zastavte. Dali jsme jim pocítit, že tu věc myslíme vážně.“

„Ryba se zakousla do návnady,“ řekl vážně Marshall.

„Nevíme však, jestli se háček zabořil dost hluboko,“ varoval před předčasnými závěry Rhodan.

„Jaké překvapení pro Inženýry ze základny teď připravujeme?“ chtěl vědět Marshall.

„Jako další,“ Rhodan se bezděky zašklebil při té představě, „potřebujeme Bestii speciálně pro druisanta.“

Ras Čubaj si všiml, že myšobova drobná postavička náhle strnula. Neuniklo to ani ostatním. Kasom a Gorašin se přestali bavit, jako když utne. Ras se opřel zády o stěnu a natáhl si nohy. Bylo příjemné se trochu uvolnit, protože v posledních hodinách byli stále v pohybu. Byl natolik unavený, že mu nevadila ani zima, ani neútlunost místnosti.

Byli nuceni se sem ukrýt, když se pátrací skupina Dumfriů v hangáru IA dostala do nebezpečné blízkosti. Byla to krychle se stranou Čtyři metry dlouhou. Zřejmě to mělo být skladiště, nezdálo se však, že by se někdy používalo. Stěny byly z plastikonitu, studené a pružné. Všichni Ras, Kasom, Gorašin a Gucky seděli podél jedné stěny. U protější stěny ležely věci, které se jim podařilo vytáhnout z arzenálu CRESTU IV a které by se jim mohly hodit v jejich záškodnické činnosti, počínaje mikrozaměřovačem energie, přes nejmodernější

bojovou výstroj až po plastické bomby s brizancí jaderných zbraní.

„Máme .dovolenou, přátelé,“ oznámil spokojeně Gucky, když vyslechl telepatickou zprávu. „Na rozkaz mého nejlepšího přítele veškerá diverzní činnost se zatím zastavuje.“

Kasom se zašklebil a řekl: „Myslel jsem, že takový trapič jako ty žádné přátele nemá.“

„Lidé se ve mně Často mýlí," poučil Ertrusan a myšob. „Ve skutečnosti mám srdce ze zlata a mnoho přátel, ale výlučně z vyšších vrstev společnosti."

„A jakou společnost máš na mysli?" zeptal se jízlivě Gorašin.

„Třeba Velkého administrátora Solárního impéria Perryho Rhodana," prohlásil Gucky. Náhle však zvažněl a dodal: „Ale teď už sed'te tiše a ani nedutejte, ať nás Dumfriové nevyhmátnou. První fáze plánu je u konce. Kořist se zakousla do návnady."

Před třemi dny pozemského času se Baiwoffovi a Trumbovi podařilo přemoci posádku CRESTU IV, vzít mohutnou loď do vleku, odtáhnout ji do prostoru nad Dwellionem a připoutat ji k obrovské kosmické pevnosti poutacím polem. CREST IV samotná byla obsazena divizí Dumfriů, kteří měli za úkol stále dohlížet na zajatou pozemskou posádku.

Loď Haluťanů, skrývajících se před zaměřením v blízkosti slunce, unikla pozornosti. Vedle Tolota a Teika byl na palubě i Gucky. Když o osudu CRESTU IV už nebylo pochyb, odvážil se my sob k zoufalé

mu činu a teleportoval se na palubu obsazené lodi. Podařilo se mu najít mezi pěti tisíci omráčenými muži posádky Ertrusana Kasoma, a mutanty Rase Čubaje a Ivana Ivanovice Gorašina a dopravit je do bezpečí.

Když se posádka opět probírala a začala si uvědomovat neočekávanou a dramatickou změnu svého postavení, podařilo se Guckymu navázat teiepatické spojení s Johnem Marshallem, který patřil k Rhodanovým nejbližším spolupracovníkům. Od něho se pak Rhodan dověděl, že při všem neštěstí není ještě tak zle: že má k dispozici akceschopnou partyzánskou skupinu.

Baiwoffova pevnost, kterou Pozemšťané překřtili na Baiwoff Castle, krátce na to vystartovala v doprovodu pěti set dumfrijských lodí k neznámemu cíli. Jedno bylo jasné, totiž že zajatci mají být dopraveni někam, kde nemohou způsobit žádnou škodu.

Tento záměr bylo třeba zmařit, Rhodan rozhodně nehodlal připustit, aby CREST IV i s celou posádkou byla uložena k ledu. Předpokládal, že halutská loď bude CREST IV sledovat a pokusí se s ní zůstat v kontaktu. I když pevnost i s doprovodnou flotilou zmizela v lineárním prostoru, mohli jí Haluťané zůstat v patách díky poloprostorovému stopaři. Naproti tomu Baiwoť zařízení pro sledování v lineárním prostoru neměl a Haluťanům tak nehrozilo odhalení.

Naléhavým problémem ovšem zůstávala otázka času. Čím déle se pevnost pohybovala lineárním prostorem, tím blíž k cíli byla. A Baiwoff jistě zvolil za cíl takový sektor vesmíru, z něhož bylo nesnadné, ne- li nemožné uniknout. Už během letu se nenaskytla příležitost pokusit se o osvobození s aspoň minimální šancí na úspěch a bylo možné předpokládat, že v cíli

budou šance ještě menší. Bylo tedy třeba nejdříve dosáhnout dvou cílů: zpomalit let pevnosti a uspat Baiwoffovu bdělost aspoň natolik, aby vznikla alespoň minimální šance na úspěch.

Partyzánská skupina dostala první úkoly. Kasom, chráněn deflektorovým polem svého bojového obleku, podnikl několik teroristických výpadů proti Dumfriům, dostal

se do arzenálu a odnesl z něho to nejpotřebnější pro další diverzní činnost. Oba teleportéři, Gucky a Ras, zatím prozkoumali strojní zařízení pevnosti. První úder byl proveden na několika místech současně. Přímo před očima nic nechápajících Dumfriů byl vyhozen do povětří jeden agregát a rozvodna, vypadlo několik generátorů. Výbuchy poškodily stropy a stěny, na mnoha místech zpřetrhaly vedení. Tato katastrofa způsobila, že poloprostorové pole, obalující pevnost, se zhroutilo a Baiwoff Castle se ocitl opět v Einsteinově kontinuu.

Katastrofa měla dodatečný neočekávaný účinek, dalo by se říci extra bonus pro partyzány. Lodě Dumfriů, které letěly lineárním prostorem naslepo, nezpozorovaly nedobrovolný návrat pevnosti do normálního prostoru a pokračovaly v cestě. Zjistily to až stovky světelných let od místa, kde se pevnost v té době nacházela. Trvalo celé hodiny než se k ní opět připojily. Tou dobou se posádce podařilo překonat prvotní šok. Zdálo se, že se blíží kýžený okamžik. Těžce poškozená pevnost se bez mocně vznášela v prostoru, její eskorta byla kdoví kde. Vznikal dojem, že je nejlepší okamžik k útěku, příležitost, která se už nemusí opakovat. Baiwoff však byl na pozoru. Strážé Dumfriů v CRESTU IV byly okamžitě zesíleny, skupinky, které propadly panice, byly odvolány. Mutanti zajím objevili hlavní generátor produkující energii pro poutačí pole, které vázalo CREST IV k pevnosti. I tuto možnost však Baiwoff předvídal. Hala byla chráněna hyperenergetickým štítem, kterým nemohli proniknout ani teleportéři. CREST IV zůstala připoutaná a první, prvotřídní příležitost k útěku nemohla být využita. Rhodan a jeho poradci se vrátili k plánování. Baiwoff jim přihrával zcela podle očekávání. Ačkoliv neměl žádné důkazy, že diverzanti jednají na Rhodanův rozkaz, okamžitě pochopil, že svůj požadavek, aby diverzní činnost byla zastavena, musí adresovat právě jemu. Kasom při posledním útoku zcela záměrně zeslabil deflektorové pole natolik, aby nepřítel aspoň nejasně viděl obrysy jeho dva a půl metru vysoké a dva metry široké postavy. Tyto obrysy se natolik podobaly obrysům postav Halut'anů, že Dumfriové, kteří ho viděli, přísahali při všem, co je jim svaté, že viděli Bestii.

Baiwoff neměl důvod pochybovat o tom, že jedna ze dvou Bestii pronikla do pevnosti a samozřejmě ho tato zpráva znepokojila. Buněčná jádra halutských těl vyzařovala záření, které fyzicky ochromovalo příslušníky

rasy Dumfriů. Teoreticky bylo možné, že jediný Haluťan vyřadí z boje celou posádku pevnosti. Baiwoff musel proto trvat na tom, že Bestie buď budou vydány přímo jemu, nebo opustí pevnost. V případě, že by tyto požadavky byly splněny, byl by opět pánem situace.

Potom by se, podle Rhodanových poradců, dostavila reakce na nervové přetížení z předcházejících dní a Baiwoffova bdělost by náhle dramaticky poklesla.

To byl cíl, kterého mělo být dosaženo v druhé fázi operace.

2.

Atlan krácel v doprovodu dvou strážných z řad Dumfriů jasně osvětlenou chodbou pevnosti. Věděl, že je stále pozorován a krácel s důstojností někdejšího císaře arkonské říše, s nehybným obličejem, vyjadřujícím pohrdavé rozhořčení nad tím, co musí podstupovat. Ve skutečnosti byl ovšem velice spokojený s vývojem situace.

Druhá fáze plánu probíhala velice slibně. Baiwoff požádal o rozhovor.

Druisant chtěl co nejrychleji zlikvidovat hrozbu, kterou pro něj představovali diverzanti.

Baiwoffův hlavní stan se nacházel ve fyzikálním těžišti pevnosti, několik kilometrů pod povrchem, na němž byly postaveny roztodivné věže, kužely, pyramidy a krychle, sloužící různým účelům. Na povrchu, odděleném od vzduchoprázdna kosmu pouze hyperenergetickým Štítem, vzduch nebyl. V prostorách mohutných základů pevnosti však byla normální atmosféra. Baiwoff přijal Arkonidana ve čtvercové místnosti, jejíž stěny byly od podlahy až ke stropu pokryty různými měřicími a kontrolními přístroji a řídicími pulty. Četné malé obrazovky, nyní vypnuté, zřejmě umožňovaly pohled do všech prostor pevnosti a na složité stroje. Vprostřed místnosti byl neobyčejně velký pracovní stůl, do jehož desky byly také zabudovány četné přístroje. Odsud mohl Baiwoff sledovat, jak neviditelní diverzanti vyhazují do povětří jedno zařízení za druhým a postupně mění pevnost v bezmocný vrak. Atlana potěšilo, že rozhovor bude probíhat právě v místnosti, v níž se Baiwoff před nedávném přesvědčil, jak zranitelná je jeho moc. Považoval to za psychologickou výhodu.

Když Atlan vstoupil, Baiwoff vstal. Byl imponující. Byl přes dva metry vysoký, měl široká ramena, z nichž přímo vyrůstala hlava ve tvaru polokoule. Hrud' měl jako všichni Inženýři ze základny zahalenou průhlednou látkou, aby byla vidět bílá pleť se žlutými skvrnami a dvaadvacet modře zářících kamenů. Kameny byly organicky uloženy do kožní substance a tvořily obrazec. Kibosh Baiwoff byl mladší a uvažoval rychleji než jeho bezprostřední podřízený Agen Trumb. Nikdo v Rhodanově

štábu nepochyboval, že je také nebezpečnější.

„Jsem poctěn rychlostí, s jakou jste reagoval na mé pozvání," uvítal Atlana Baiwoff. „Je vidět, že správně hodnotíte význam chvíle."

Atlan se rozhlédl. Kromě jakéhosi křesla, ze kterého se Baiwoff právě zvedl, tu nebylo nic na čem by se dalo sedět. Inženýr ze základny porozuměl jeho pohledu.

„Neočekávám, že by naše rozmluva trvala dlouho," prohlásil, „přicházíte, abyste mě ubezpečil, že moje požadavky budou neprodleně splněny, že?" „Pokud je mi známo, druisante, vyslovil jste jediný požadavek," odpověděl s úsměvem Atlan. „Totiž, aby diverzní akce byly okamžitě zastaveny." „Samozřejmě, ale to..."

„...je splněno," nenechal ho domluvit Atlan. „Nebo jste snad po vašem zavolání zaregistroval ještě nějaké diverzní akce?"

„To ne, přesto však musím..."

„Váš požadavek je tudíž splněn a opravdu nevím, o čem se tu teď vlastně bavíme," opět ho přerušil Atlan.

Baiwoffovy žluté oči sršely hněvem.

„Vy víte docela přesně, co mám na mysli," zasyčel. „Nemohu se. spolehnout pouze na vaše slova. Musíte mi diverzanty vydat, nemohou zůstat na svobodě."

„To je ale zcela nový požadavek," klidně ho upozornil Atlan.

„Váš Velký administrátor ho musel předvídat, i kdyby byl jen z poloviny tak chytrý, jak se předpokládá."

„Baiwoff," řekl ostře Atlan a pominul čestný titul druisant, „přišel jsem sem s pozitivními návrhy, ale stačí jediná další urážka, a budete mít diverzanty opět na krku."

Baiwoff se opřel jedním párem svých paží o stůl a výbojně se nad něj naklonil.

„Již jsem vašemu Velkému administrátorovi řekl, co se pak stane!" zahrozil vztekle. „Trumb a já pevnost opustíme a necháme ji vybuchnout."

„To říkejte někomu jinému," poradil mu se smíchem Atlan. „Musel jste z úspěchu diverzantů zešileť, jestli si myslíte, že nás tímhle můžete zahnat do kouta."

„Jen si svou věcí nebuďte tak jistí," zavrčel druisant. „Budu jednat tak, jak to bude situace vyžadovat."

Atlan se otočil a šel ke dveřím. „Jak račte. Zavolejte stráž, ať mě doprovodí zpátky u Baiwoffů však nereagoval. „Nuže?" obrátil se na něj Atlan ode dveří.

„Jaký návrh jste přinesl?" Atlan věděl, že vyhrál.

„Situace Velkého administrátora je komplikovaná," začal Arkonidan.

„Považuje za nemožné zradit své přátele Haluťany. Na druhé straně je přesvědčený, že mezi námi a vámi může být dosaženo oboustranné přijatelné dohody, když se naše vztahy zbaví zátěže Haluťanů. Velký administrátor se proto rozhodl, že se oddělíme od Haluťanů, samozřejmě za předpokladu, že na oplátku dojde ke zlepšení dosavadních podmínek." Baiwoff se posadil a zeptal se: „Co konkrétně rozumíte tím zlepšením podmínek? Neočekáváte přece, že uvolním vaši loď?"

„To určitě ne. Považujeme však za spravedlivé, že nám poskytnete možnost návratu do naší galaxie. Pro zajištění vaší bezpečnosti to lze zařídit tak, že nám bude znemožněn návrat nebo setrvání v tomto sektoru kosmu. Můžete zvolit takový dopravní prostředek a takový způsob přepravy, který nám dovolí pouze návrat domů. Ne ovšem jako v případě lodi MÍNHAU. Chceme se vrátit, ne se stát obětí kosmické katastrofy."

Baiwoff udělal panovačné gesto oběma pravými pažemi. „Ten požadavek je smyšlný. Já sám z toho nebudu nic mít."

„Dosáhnete toho, že obě Bestie zůstanou osamoceny. Předpokládám, že potom co nejrychleji opustí tuto galaxii, protože bez naší ochrany bude pro ně vaše přesila příliš velká."

„Nikdo mi ale nezaručí, že Bestie budou jednat podle vaší prognózy/" namítl druisant. „Mohou se rozhodnout, že zde přece jen zůstanou, aby způsobili další neštěstí."

Atlan rozhodl ruce v gestu naprosté bezmoci.

„Spravedlivé nebe nemůžeme vám je přece předložit na stříbrném tácu!" zvolal rozhořčeně. „Jedná se pouze o dvě osoby, zcela osamocené v cizí a nepřátelské galaxii. I v případě, že by se rozhodly zůstat, copak vůbec nedůvěřujete svému loďstvu?"

Rozhostilo se ticho, Baiwoff zřejmě přemýšlel. „Jak proběhne vaše oddělení od Bestií?" zeptal se konečně.

„Všechno je naplánováno do nejmenších podrobností," ujistil ho bez váhání Atlan. „Vy nám umožníte přístup k hyperkomu naší lodi v přesně dohodnuté době a my se spojíme s halutskou lodí a udáme ji polohu, kde ji bude očekávat letoun."

„Jaký letoun?" skočil mu výhruzně do řeči Baiwoff.

„Ten, ve kterém jsou diverzanti."

„Jeden z nich je Bestie?"

„Je mezi nimi jeden Haluťan," připustil Atlan.

„A ostatní?"

„Ostatní jsou členové naší posádky, kteří prodělali zvláštní výcvik."

„Ti budou také přijati na palubu lodi Bestií?"

„Ano."

„Proč nechcete, aby se vrátili do vaší lodi?"

„Protože předvídáme komplikace," odpověděl chladně Atlan. „Halut'an nepodléhá rozkazům Velkého administrátora a může se zdráhat vrátit se do své lodi. Naši zvláštní agenti ho v krajním případě k tomu mohou donutit." „Vaše požadavky se mi zdají přehnané," odpověděl po delší odmlce Baiwoff a opět vstal. „Nicméně si je nechám projít hlavou a poradím se s druisem Trumbem. Jen by mě ještě zajímalo, proč, když se jedná o věci tak závažné pro vás, nepřišel sám Velký administrátor?"

Atlan se usmál. „To neznáte pozemskou mentalitu, druisante. Náš návrh je vlastně/ porušením důvěry mezi námi a Halut'any. Rozhodli jsme se pro něj, protože nevidíme jiné východisko ze situace. Porušení důvěry se považuje za opovrženíhodné a proto nikdy nejvyšší pozemský činitel něco takového nebude vyjednávat osobně, ale pošle svého zplnomocněného vyjednávače." „Rád bych, abyste podklady pečlivě vyhodnotil, Agene Trumbe," řekl Baiw.off. „Nemám důvod těm bytostem věřit."

Trumb, o něco nižší než jeho Šéf a starší, neměl už kůži tak oslnivě bělostnou*jako Baiwoff. „Máte pravdu jako vždy, druisante. Cizinci jsou proradní a nespolehliví."

Trumb měl na lysé hlavě dvacet centimetrů vysoký přístroj ve tvaru pyramidy. Pyramida byla schopna emitovat ochranné pole, které svého nositele obalilo a Činilo

ho prakticky nezranitelným. Pro Trumba bylo typické, že toto zařízení nosil i v nejlépe chráněných místnostech v pevnosti, v ostražitosti byl pedantický, nic neponechával náhodě. Takový přístup však bránil iniciativě a byl jedním z důvodů, proč mladší Baiwoff byl nositelem dvaadvaceti kamenů, zatímco Trumb pouze dvaceti.

Trumb se vzdálil s videozáznamem Baiwoffova rozhovoru s Atlanem, aby ho vyhodnotil.

„Vyhodnocení podle pravidel absolutní logiky vykazuje hodnotu blížící se jedné, druisante," oznámil Trumb, když se vrátil.

„To mě překvapuje, Agene Trumbe. Bylo by to poprvé, že mají logicky čistý koncept. Jak velká je odchylka od hodnoty jedna?" chtěl vědět Baiwoff.

„Menší než jedná stotisícina, druisante."

Baiwoff překvapeně vykřikl a potom zlostně řekl: „Musíme věřit stroji, jinak by se už nedalo spoléhat vůbec na nic. Co ještě se dá říci o jednání cizinců?"

„Odpovídá jejich mentalitě," oznámil Trumb po zdvořilostním zopakování otázky. „Nejvyšší představitel státu nikdy sám nepřednese kompromitující návrhy, svěří to nějakému vyjednávači. V případě skandálu pak může snadno říci, že o ničem nevěděl."

„Čert aby rozuměl myšlení těch cizích d'áblů," poznamenal druisant vztekle

a pohrdavě zároveň.

Trumb trpělivě čekal v uctivém postoji. Ostatně věděl, že nebude čekat dlouho. Baiwoff se vždy rozhodoval rychle. Baiwoff jeho očekávání ani tentokrát nezklamal.

„Spojte se s cizincem jménem Atlan, Agene Trumbe," rozkázal. „Oznamte mu, že

jeho žádosti vyhovíme a v dohodnutém Čase deaktivujeme ochranné pole kolem pevnosti na jednu desetinu Časové jednotky, takže bude mít možnost vyslat zprávu lodi Bestii."

Atlan se spojil s Rhodanem hned potom, co obdržel Baiwoffův souhlas.

„Jde to příliš hladce," řekl zamyšleně Rhodan. „Nevěřím těm bělokožcům."

„K obavám není důvod, všechno probíhá přesně podle plánu," namítl Atlan.

„A to říká věčně podezíravý mistr intrik?" podivil se Rhodan.

„Právě proto tomu lze věřit, nikdo takovým věcem nerozumí lépe než já," odpověděl se smíchem Atlan.

Perry přelétl pohledem travnatý svah a řady mužů, kteří na něm apaticky leželi.

„Vím to, a přece si kladu otázku, zda právě v tomto případě není tvůj optimismus přehnaný," řekl po chvilce mlčení.

„Baiwoff je podezíravý, o tom není pochyb," souhlasil Atlan. „Ostatně stejně podezíravý jako ty. S jeho podezíravostí jsme však ve svém plánu počítali. On prostě nemůže přijmout nějaký náš plán, aniž by v něm tušil nějaký trik. Věděli jsme to od počátku."

„A přesto věříš, že neví, kde je zakopaný pes?"

„Nemůže mi prokázat žádný zlý úmysl. Spoléhá na svůj počítač, kde má uloženo všechno, co o nás zjistili. Úplnou encyklopedii Mléčné dráhy. Do toho počítače vloží i záznam o naší rozmluvě a nechá vyhodnotit každé slovo, každý, posunek, výraz mého obličeje. Z toho ovšem mnoho nevyčte, protože jsem si nechal aplikovat dávku Diriginu..."

„A nebude mu právě to podezřelé?"

„Ne, v poslední době ho užívám skoro pořád. V Baiwoffově počítači jsem určitě veden jako člověk s nehybným obličejem/1 odpověděl Atlan a pokračoval. „Obličej mě tedy neprozradí a argumenty, které jsem uvedl, jsou zcela průzračné. Nádvkem jsem mu prozradil, že nevjednáváš sám, aby ses nekompromitoval. I když mu to mohlo být podezřelé, jeho počítač ho určitě ujistil, že na Zemi to opravdu takhle chodí."

„Bůh žehnej Arkonu, kde o takových praktikách ani neslyšeli," poznamenal ironicky Rhodan.

„Správně," odpověděl naprosto vážně Atlan. „Bůh žehnej Arkonu a k čertu se zbytkem tvé cynické poznámky."

Rhodan se zasmál a podíval se na hodinky. „Říkáš, že vysílání je stanoveno

na patnáct hodin palubního času?"

„Přibližně. Baiwoff a Trumb pro nás přijdou. Vysílač bude zavčas opět zapojen. Budeme mít jen padesát vteřin na vyslání zprávy. Musíme mít pečlivě připravený text ještě než vezmeme do ruky mikrofon."

„Nejen to," řekl Rhodan a opět se rozhlédl po ležících tělech. „Než se tu oba Inženýři ze základny objeví, musíme provést několik změn."

3.

Gucky spal, když k němu telepaticky dolehla Marshallova slova. Ten musel proto volací kód několikrát opakovat, než se myšob probral a odpověděl. Marshall ho pak krátce informoval o událostech posledních dvou hodin. Myšob otevřel oči teprve když celou zprávu vyslechl.

Na holé zemi vedle něj ležel zkroucený Kasom. Hlavu měl položenou na ohnuté paži. Po druhé straně měl Gucky Gorašina. Jedna mutantova hlava spala, druhá Guckyho zvědavě pozorovala.

„Co se děje, maličký?"

Tato slova probudila i druhou hlavu, která si okamžitě začala stěžovat, že nemá chvilku klidu. První hlava, Ivan, si zase stěžoval, že Ivanovic je stále unavený a pořád by jen spal.

Hádkaby pokračovala, kdyby se nevzbudili Kasom a Ras.

„Držte zobáky, máme důležitější věci na práci než poslouchat vaše dohadování," zahřímal Kasom. „Co se děje, Gucky?"

„Začala druhá fáze," oznámil myšob. „Baiwoff povolil padesátivteřinové spojení s halutskou lodí,"

Kasom se spokojeně zašklebil: „Návnadu tedy spolkli," konstatoval.

„Správně. Administrátor však považuje za užitečné, ještě než se odehraje další dějství, znovu předvést laskavým hostitelům příšernou Bestii."

„Jak je to myšleno?" zeptal se Kasom.

„Měla by se ukázat oběma Inženýrům ze základny ještě než nasedne do spacejetu," vysvětloval Gucky. „Musí se plně uvědomit, jakou úlevu pro ně znamená Rhodanův návrh."

Kasom přikývl. „Rozumím. Další výstup: Bestie speciálně pro druisanta!"

„Je čas," řekl Baiwoff Trumbovi, který uctivě stál u jeho křesla. „Než však půjdeme, rád bych se ještě jednou podíval na nepřátelské ležení."

Trumb se úslužně naklonil přes široký stůl a stiskl několik tlačítek. Malá obrazovka na stěně vedle dveří se rozsvítila. Obraz zachycoval stadion v CRESTU IV, rozlehlý bazén a travnatou stráž s řadami ležících postav.

„Tak to jsou ti nebezpeční nepřátelé? Nezkrotní, čínorodí, iniciativní?" poznamenal spokojeně Baiwoff a vyrazil ze sebe zvuk, nahrazující smích.

„Neměli bychom ty nezkrotné bytosti nechat čekat," řekl Trumb.

„Vypadá to dobře," pochválil Marshall.

Pár set lidí se tlačilo u okraje obrovského házenu a pozorovalo pět mužů z technického oddělení, kteří se potápěli a snažili se to naučit šestého. Šestým byl robot.

„Vytáhni mi klíče, robo!" zakřičel jeden z mužů. Robot se otočil, podíval se do hlubiny, určil místo, kde jsou klíče a jako kámen klesl pod hladinu. Pohyboval se obratně, ale jeho naprogramování bylo pozměněno tak, že pod vodou neviděl a nemohl klíče najít. Pod vodou také nemohl vydržet déle než půl minuty. Po půl minutě se skutečně vynořil, ale bez klíčů.

„Zkus to ze skákacího prkna, to lépe dosáhneš na dno!" poradil jeden z techniků a dav začal řvát smíchem.

Robot si smíchu nevšiml a rady uposlechl. Neskočil sice stylově, ale za to efektivně. Zmizel pod vodou jako střela.

Zdálo se, že si nikdo nevšiml dvou dalších diváků nahoře na svahu.

Baiwoff pozoroval tento výjev s neosobním zájmem, přistoupil k Rhodanovi a po zdvořilém pozdravu konstatoval: „Tví lidé se baví."

„Snaží se neztratit dobrou náladu," odpověděl Rhodan. „Jejich situace není záviděníhodná, ale neztrácí smysl pro humor."

„Všiml jsem si," řekl Baiwoff a Atlan by přísahal, že v jeho očích zahlédl posměšný záblesk, kdyby nevěděl, že příslušníci této rasy nejsou schopní se takto projevovat.

Potom se Baiwoff a Rhodan dohodli, že je třeba vyslat Haluťanům zprávu co nejdříve a tak Rhodan, Atlan, Marshall a oba Inženýři ze základny v doprovodu Dumfriů vykořčili.

Sotva zmizeli, scéna u vody se okamžitě změnila. Nikdo se už bezmocnému robotu nesmál a všichni se jen mlčky dívali směrem, kterým zmizela malá skupinka.

Ta zatím co nejrychleji postupovala k můstku CRESTU IV. U této příležitosti byla velká hala velitelského můstku plně osvětlena. Všechny kontrolky hyperkomu také svítily. Supervýkonný vysílač byl připravený k činnosti. Atlan, který měl poselství vyslat, se posadil do křesla před vysílačkou a před sebou měl folii s textem poselství.

Pár minut uplynulo v naprostém tichu. Potom John Marshall udělal překvapivý pohyb, jako kdyby ho právě něco napadlo.

„Dá se předpokládat, že Haluťan bude okamžitě reagovat, jakmile se doví, že je jednoduše odstaven, že?"

Marshall mluvil v centrálním idiomu, aby mu oba Inženýři ze základny rozuměli.

„Který Haluťan? Ten, kterému je zpráva určena?" zeptal se Rhodan.

„Ten asi také, ale o toho mi nejde, mám na mysli toho druhého," prohlásil Marshall. „Naši lidé jsou připraveni na něho dohlédnout. Tři silní speciální

agenti jsou schopní ho zadržet."

Marshall pochybovačně pokrčil rameny. „Nevím. Mohlo by dojít ke zmatkům. Rozhodně bychom se měli mít na pozoru."

Zmlkl. Rhodan si byl jistý, že mu chtěl něco sdělit, ale než se dobral toho, co by to mohlo být, promluvil Baiwoff: „Za jednu setinu časové jednotky dojde k aktivaci vysílače!"

Arkonidan se naklonil nad mikrofonovou desku. Velké kontrolní světlo se rozsvítilo. Hodiny začaly odpočítávat vteřiny. Bzučení přístroje zesílilo.

Když náhle ustalo, Atlan začal mluvit.

„CRESTIV Tolotovi. Přesuňte se na čekací pozici a připravte se k přijetí člunu a čtyř mužů. Příjem nepotvrzujte. Příjem není možný. Jste teď osamoceni. Stop CREST IV a konec."

Rhodan se podíval na Časoměr. Přčtení textu trvalo dvacet vteřin. Atlan odsunul křeslo a vzal folii. Když se zvedl, kontrolka zhasla. Vysílač se vypnul.

Baiwoff se obrátil na Rhodana: „To byl začátek. Teď je na tobě, abys informoval záškodníky o jejich povinnostech."

Rhodan se klidně pousmál. „Už se stalo. Slyšel jste jak tento muž," ukázal na Marshalla „upozornil na možné komplikace."

„Výborně," pochválil Baiwoff. „Jeden váš letoun, kterému říkáte spáče jet, stojí v hangáru a je připravený ke startu. Řekni svým lidem ať do něj nastoupí a čekají na můj povel ke startu. Nástup musí proběhnout během hodiny vašeho času. Chci vidět, že diverzanti nastoupili do spáče jetu."

„Moc toho vidět nebude," varoval Rhodan. „Mí lidé mají schopnost teleportovat se."

„Ale Bestie ji nemají!" chladně odpověděl Baiwoff.

„To je pravda," přiznal Rhodan.

Blížili se k těžkým dveřím z plastické oceli, které se před nimi odsunuly stranou. Baiwoff chtěl vykročit do chodby, kdy/ se ozvalo pronikavé zaječení.

Baiwoff se instinktivně vrhl stranou, ale bylo pozdě. Così dlouhého a těžkého vpadlo otevřenými dveřmi a zasáhlo ho do ramene. Pyramida na jeho hlavě ho okamžitě obalila poloprůhledným ochranným polem. Rhodan se rychle stáhl zpátky. To, co zasáhlo Baiwoffa, bylo vržené tělo jednoho z Dumfriů, kteří stáli v chodbě na stráž. Z chodby se ozýval zděšený křik Dumfriů a děsivý řev, připomínající rozzuřenou šelmu. Neviditelná síla vrhla do místnosti další dvě těla. Oba Dumfrieové se bezvládně rozplácli na podlaze...

V chodbě u dveří se objevilo nějaké mihotání a do místnosti pronikl proud horkého vzduchu. „Zrada!" zaburácel jakýsi hlas v interkosmu.

Trumb konečně pochopil situaci a vystřelil ze své vibrační zbraně do třpytícího se vzduchu, ale paprsek se od něj odrazil. Baiwoff se odkulil stranou a byl v bezpečí. V cestě neviditelnému teď stál Rhodan. „Zůstaňte stát!“ zařval v interkosmu. „Jděte zpět, než napácháte ještě víc škody!“

„Zrádce!“ zahřímá neviditelný místo odpovědi. Rhodan chtěl uskočit, ale neviditelný byl rychlejší. Prudká rána do prsou vyrazila Rhodanovi dech. Uchopil ho jakýsi vzdušný vír, několikrát ho otočil kolem jeho vlastní osy a nechal ho padnout na podlahu. Měl dojem, že na něj padla hora. Nějaká tíha ho přitlačila k zemi, nemohl se ani pohnout.

Potom tlak náhle pominul a vzápětí vzduch kolem přestal jiskřit. Rhodan se ztěžka zvedl, ale vtom ho cosi napadlo zezadu a byl brutálně odhozen stranou. Z ramene mu vystřelovala palčivá bolest do celého těla. Rhodan vykřikl a ztratil vědomí.

Když opět otevřel oči, spatřil bílé sloupovité nohy Inženýra ze základny. Pokusil se pohnout pravou rukou, ale strašlivá bolest ho donutila upustit od tohoto pokusu. • Rozhlédl se. Před ním stáli Baiwoff a Trumb, stále ještě obalení ochranným polem, stranou ležel Atlan a svíjel se v bolestech. U dveří leželi čtyři Dumfriové. Měli otevřené oči, ale leželi nehybně, zřejmě byli v šoku. Neviditelný zmizel.

Rhodan se opřel o levou ruku a s námahou se zvedl. Atlan zasténal. Jeho levá tvář vypadala hrozně, jako kdyby ji zasáhla kovová pěst.

Do místnosti vstoupil Marshall a ohlásil v centrálním idiomu: „Všechno v pořádku! Naši lidé zasáhli právě včas.“

„Tato nehoda by vás měla přesvědčit, že bytostem této rasy nelze věřit. Jsou to Bestie, barbari, horší než zvířata, protože vědí, co činí,“ řekl Baiwoff.

Rhodanovi se zdálo, že přepad neviditelného byl však Inženýrovi po chuti.

„Nelze mu to zazlívát,“ zavrčel Rhodan

a zasténal bolestí. „Byl konec konců podveden.“

„Já mu to zazlívám,“ zakřičel vztekle Atlan. „To napadení bylo záluďné, zbabělé a brutální!“

Marshall přistoupil k Rhodanovi a konstatoval: „Nevypadáte dobře, pane. Máte...“

„Mám něco zlomeného,“ přerušil ho Rhodan. „Baiwoff, potřebuji lékaře a Atlan také. Nechtě zapojit elektřinu v lodní nemocnici.“

„Na hodinu vašeho času,“ oznámil suše Baiwoff.

Oba Inženýři ze základny doprovodili Rhodana, Atlana a Marshalla do lodní nemocnice. Strážní byli stále ještě v šoku z objevení se Bestie.

Rhodan vrhl pohled na poničenou Atlanovu tvář a rozhodl se, že Kasomovi promluví do duše. Teprve teď plně ocenil Marshallovo varování.

4.

„Akustická analýza nám neposkytuje žádné vodítko, druisante," konstatoval Trumb.

„Proč?" zeptal se ostře Baiwoff. „Máme přece pásky se záznamem hlasu obou Bestií."

„Jistě, druisante," přiznal Trumb. „Ale poslední záznam je špatné kvality, Bestie špatně artikulovala a hlas byl patrně zkreslen silovým polem. Stroj ji nedokáže identifikovat."

„Znamená to, že nelze vyloučit, že nám sehráli divadlo."

„Uvažoval jsem o této možnosti. Logická analýza však neobjevila žádný motiv pro takové jednání. Také jsem porovnal náš záznam se záznamy hlasů několika desítek členů posádky, které jsme nashromáždili v posledních dnech. Žádné charakteristické rysy se neshodují."

Baiwoff mlčky přemýšlel o tom, co slyšel.

„Chci vidět nepřátelské ležení," řekl bez jakéhokoli přechodu.

Trumb zapnul příslušnou obrazovku. Cizinci opět leželi v dlouhých, nehybných řadách v trávě.

„To mě přesvědčuje víc," řekl Baiwoff. „Jak ty bytosti znám, muselo jim být hodně špatně, když sáhli po tak ubohém divadélku. Jen proto jsem měl mít dojem, že se stále cítí dobře."

Trumb si o tom myslel své, ale neřekl to.

Rhodanovým zraněním se zabývalo celé konsilium. Zlomená klíční kost byla zahojena kostní substancí během několika minut. Ještě padesát hodin však nebude moci volně používat pravou ruku. Allanovo v podstatě lehčí zranění se však nedalo ošetřit tak snadno. Musel dostat léky, podporující krevní oběh v poraněné tváři a prášky proti bolesti. S modřinou však nešlo nic dělat, bude zdobit Allanovu tvář ještě několik dní.

Nový oddíl Dumfriů pak doprovodil raněné a lékaře zpět na stadion. Na konci cesty skalami je čekal Marshall.

„Melbar Kasom je poučen," ohlásil stručně.

„Kolik Času nám zbývá?" chtěl vědět Rhodan.

„Baiwoff vzhledem k vašemu zranění prodloužil lhůtu o hodinu. Zbývá přibližně Čtyřicet minut."

„Budeme moci pozorovat start spáče jetu?"

„O tom nebyla řeč, pane," odpověděl Marshall. „Nebyl jsem si jistý..."

„Pro to, co zamýšlí, nepotřebuje ta potvora žádné diváky," zavrčel Atlan.

„Mám jiný názor," namítl Rhodan. „Vsadím se, že chce, abychom byli při tom, když budou odlétat."

„Kolik?" zabručel Arkonidan.

„Kolik čeho?"

„Kolik sázíš!"

„Ach, pět solarů," nabídl Rhodan. „Obdivuji tvou výtečnou náladu. I tváří v tvář nejtěžším zkouškám stavíš své roztomilé, přátelské Já."

Atlan stáhl obličej do zlostné grimasy zdůrazněné obrovskou modřinou.

„Moje roztomilé Já přijde ke slovu teprve až si vypůjčím Kasoma na pár slovíček. Sázka platí."

„Dobrá. Jsi si jistý, že Tolot a Teik budou schopni dešifrovat tvou zprávu?"

„Ten kód mají určitě uložený v paměti svého plánovacího mozku, a i kdyby ne, tak ho rozluští během pár minut," odbyl obavy Atlan.

„Nikdo nemůže rozluštit kód, když ho vysílající splete."

„Chceš tím říci, že já..." . „Nic nechci říci, pouze chci vědět, nakolik jsi „si jistý svou věcí. Já se například přiznávám bez mučení, že bych bez počítače nedokázal odeslat kódovanou zprávu."

„Použil jsem kód, vypracovaný na základě schématu binomických koeficientů. V tomto případě lze těžko udělat chybu," ujistil ho Atlan.

„Právě takový jednoduchý kód však bude Baiwoff hledat, protože ví, že nemáš k dispozici počítač."

„Určitě. A tak za deset dní ho také skutečně rozluští."

„A co potom?"

„Jestliže za deset dní budeme stále ještě v Baiwoffových pařátech, pak je stejně hra ztracena," řekl Atlan a šklebil se.

Rhodan přikývl. Podle jeho názoru byla situace ještě horší. Při výkonnosti pevnostních robotů bylo třeba počítat s tím, že během pěti dnů opraví veškeré škody. Do té doby také doprovodné lodě Dumfriů objeví objekt, který se jim ztratil. Na cestu budou potřebovat nejvýš dva dny. Vyplývalo z toho, že pokud se neosvobodí do sedmi dnů, nemusí se již o další starat. Rhodan ovšem doufal, že Halut'ané zprávu pochopí. Bylo dobré je mít nablízku, když půjde do tuhého.

Rozluštěná Atlanova zpráva zněla: Na CRESTU IV nic nového. Podle možností zůstaňte blízko.

„Hangár Šest-César," šeptal myšob. „Stroj je připraven ke startu."

„Ještě dvacet minut," řekl polohlasně Kasom. „Je všechno hotovo?"

Gucky a Ras překontrolovali své bojové kombinézy. „Hotovo."

„Vy oba budete na palubě v čase t mínus dvanáct. Já potřebuji asi deset minut, abych

dorazil do šest-César. Chci si být jistý, že tam už budete."

„Samozřejmě," okamžitě ho ujistil Gucky.

Čekali. Osm minut byla dlouhá doba, když se nedalo dělat nic jiného než čekat na kritický okamžik. Kasom si pedanticky čistil zbraň, kterou chtěl použít, kdyby něco nešlo podle plánu. Cítil se nesvůj. Tolik toho záviselo na různých okolnostech, že už nedovedl rozhodnout, zda nadcházející akce je skutečně tak bezpečná, jak si snažil namluvit.

„T mínus dvanáct a deset," ohlásil Ras, zaklapl přilbu a zapnul deflektor. Čubaj zmizel za třpytivou stěnou a Gucky následoval jeho příkladu. Kasom se připravil k přesunu. Přesně deset minut před naplánovaným startem se dveře před ním otevřely a on vyšel do chodby. Ještě jednou se otočil, neviditelný za světlo odrážející clonou, a řekl Gorašinovi: „Dávejte pozor a nenuďte se."

O osm 'minut později dorazil ke vchodu do hangáru VI C. Hrstka ozbrojených Dumfriů stála po obou stranách vchodu. Kasomovu přítomnost z počátku nepostřehli, vyděsili se teprve když jeho kroky zaduněly na ocelových plátech hangáru. Kasom snížil intenzitu deflektorové clony tak, že šlo rozeznat obrysy jeho postavy.

Potom zařval jak nejvíce mohl. Dumfrioové strnuli a Kasom nikým neobtěžován prošel do další haly hangáru. Stálo tu devatenáct spáče jetu. Každý stroj byl postavený na třicet metrů široké dráze, která vedla k samostatné výstupní komoře.

Skupina nejméně třiceti Dumfriů obklopovala jeden stroj, když se ozval Kasomův

řev. Dumfrioové se rozprchlí, kryli se za dalšími stroji a stříleli na všechny strany.

Kasom dále hrál svou úlohu. Řval jako šílený a hnal se ke spáče jetu, zastavil se u schůdků a rozhlédl se. Dumfrioové ve svých úkrytech už ani nedutali. Kasom oběhl stroj kolem dokola, vrátil se ke schůdkům, začal bušit do ocelového pláště a stále řval.

Potom náhle přestal rvát a nečekaně zmizel v letounu. Jakmile byl uvnitř, vypnul deflektor docela a rozhlédl se. S ulehčením zjistil, že v přítomí už na něj Čekají dvě známé postavy.

Ras a Gucky ho vzali mezi sebe. V tomto okamžiku byly vstupní dveře zavřeny zvenku. Dumfrioové se překvapivě rychle vzpamatovali ze Šoku. Kasom cítil, jak se stroj pomalu dává do pohybu. Kasomovi blesklo hlavou, že se tam venku snaží co nejrychleji mít Bestii z krku.

Potom uslyšel jak se pohybuje kovová brána. Podíval se na Rase a řekl: „Myslím, že jsme na řadě..." ' ' .

Třicet minut před startem spáče jetu se Baiwoff a Trumb opět objevili na stadionu, tentokrát v doprovodu roty Dumfriů. Rho ' daň, který se svými poradci byl stále blízko vstupu na stadion, je okamžitě spatřil.

„Dlužíš mi pět solarů!" poznamenal a šel příchozím vstříc.

„Omlouvám se za vyrušení," řekl Baiwoff. „Napadlo mě, že byste také třeba rádi viděli start spáče jetu."

Atlan, který stál těsně za Rhodanem, rozhořčeně vykřikl.

„Děkuji za milou pozornost," odpověděl Rhodan. „Uhodl jste naše přání."

„Budeme start pozorovat z velitelského stanoviště vaší lodi," oznámil

Baiwoff. „Zvolte si dva průvodce a přidejte se k nám.“

Rhodan si vybral Atlana a Johna Marshalla. Skupina se bez spěchu vydala k velitelskému můstku CRESTU IV a byla na místě deset minut před startem. Rhodan si všiml, že stráž, která při důležitých záležitostech zůstávala stát přede dveřmi, je tentokrát následovala na můstek. Dumfrioové se rozmístili podél zdi kolem vchodu, jejich hnědočerné pancíře se leskly v jasném světle lamp.

Baiwoff aktivoval jeden sektor velké panoramatické obrazovky. Rhodana bezděčně rozčílilo, že Inženýr ze základny tak obratně manipuluje s cizím zařízením.

Posadili se. Na obrazovce se objevil výsek hangáru VI C. Uprostřed obrazu byl spáče jet připravený ke startu a obklíčený silnou stráží.

V Rhodanovi se začínala vzmáhat nedůvěra. Proč je sem Baiwoff přivedl? Ačkoliv takové gesto předpokládá, motivy Baiwoffova jednání mu vůbec nebyly jasné. Chce se jen pochlubit, nebo se za tím skrývá něco jiného? Je možné, že by prohlédl celý plán?

Mnoho záviselo na tom, na kolik je Baiwoff schopný pochopit fenomén mutantů. Mezi příslušníky jeho rasy se se žádnými mutacemi zatím nesetkali. Všichni byli vybavení stejnými schopnostmi i když v nestejně míře. Nebyl mezi nimi nikdo, kdo měl nějaký vrozený talent, který by ostatním zcela chyběl. Nebyli mezi nimi telepati, telekineti, ani teleportéři. Bytosti,

obdařené podobnými schopnostmi, musely být pro Baiwoffa naprosto cizí a nepochopitelné.

Naučil se již chápat schopnost teleportace? Ví, že Kasom může provádět své husarské kousky pouze v tom případě, že oběma teleportérům nic nebrání v teleportaci? Na tom záviselo mnoho, ba vše!

Z tlampače, který byl napojený na obrazovku, se vydral temný řev.

Dumfrioové kolem spáče jetu se rozprchli a hledali úkryt za vedle stojícími stroji. V zorném poli kamery se objevily nejasné obrysy obrovské postavy. Kasom snížil výkon deflektorové clony na polovinu. Žádné podrobnosti přesto nešlo rozeznat, nikdo nemohl s určitostí říct, kdo vlastně je chráněn poloprůzračnou clonou.

Monstrum se s řevem a vytím vrhlo ke spáče jetu a zdálo se, že okamžitě nastoupí, na poslední chvíli si to ale rozmyslelo a oběhlo stroj dokola. Když se vrátilo ke vchodu, začalo bušit pěsti do ocelového pláště. Bušící pěsti nebylo vidět, ale rachot byl děsivý.

Potom Kasom předvedl svůj mistrovský kousek. Vyskočil a po hlavě se vrhl do vchodu letounu. Poslední zařvání oťráslo halou hangáru. Nezasvěcený se musel domnívat, že neviditelný si vstup do stroje prorazil silou.

Jakmile Kasom zmizel, Dumfrioové se okamžitě vyrojili ze svých úkrytů a

obklíčili spáče jet. V další vteřině byl vchod do letounu uzavřen a zablokován. Běžící pás startovní dráhy se dal do pohybu směrem k výstupní komoře. Vnitřní brána se otevřela a spáče jet zajel dovnitř.

Obraz se okamžitě změnil. Další kamera

zabírala rozlehlou plošinu pevnosti z výšky asi Čtyřiceti kilometrů. Sektor, ve kterém byla CRESTIV připoutána neuvěřitelnou silou pole, byl přímo ve středu obrazu. V horní části kulovité kosmické lodi se objevil malý otvor. Z otvoru vyšlehl blesk a vyletěl z něj drobný bod, který za sebou zanechával dlouhý pás plynů. Spáče jet odstartoval a prudce nabíral rychlost. Kamera ho v okamžiku ztratila z dohledu.

Vtom se zablesklo ze dvou míst na povrchu pevnosti a v příštím okamžiku na okraji obrazovky, kde spáče jet zmizel vzplály ohnivé koule výbuchů. Rhodan vyskočil z křesla a zařval v návalu hněvu: „Podvedl jste nás! Tohle je to nejlstivější porušení důvěry...“ Nedomluvil a vrhl se holýma rukama na Baiwoffa: Inženýr ze základny tuto možnost předvídal a okamžitě aktivoval pyramidu na své lysé hlavě. Rhodan byl odhozen ochranným štítem a vykřikl bolesti.

Ode dveří se pohnula stráž Dumfriů.

Obě děla z pevnosti pokračovala v palbě. Cíl dosud zřejmě nebyl zasažen, ale bylo otázkou vteřin, kdy k tomu dojde.

„Okamžitě zastavte palbu!“ zvolal Rhodan. „Vyvoláte hněv Bestíí!“

Jeden z Dumfriů uchopil Rhodana za rameno. Perry se otočil, jako kdyby dostal elektrickou ránu. Strážný byl ozbrojený, ale Rhodan byl mnohem rychlejší a nedal mu možnost použít jeho vibrační zbraň. Rhodanova pěst tvrdě dopadla na lebku nepřítele, který vyjel a svalil se bezvládně k zemi. Ostatní Dumfriové se chystali vrhnout na Rhodana, ale pronikavý Baiwoffův hlas je zastavil.

„Nechtě ho na pokoji!“

Pěny Rhodan se pomalu otočil. Baiwoff právě také vyskočil a jednou ze svých čtyř paží ukázal na obrazovku.

„Už to nemá smysl. Práce je skončena.“

Rhodan se podíval na obrazovku. Mezi tuctem rychle vyhasínajících ohnivých koulí se objevila podstatně větší a zářivější než blízké slunce. Stopa letu spáče jetu zmizela. Ohnivá koule podobná slunci označovala místo, kde po plném zásahu vybuchl reaktor.

Když se Rhodan opět otočil k Baiwoffovi, vypadal již naprosto klidně.

„V mé vlasti nazývají lidi jako jste vy bezecnými darebáky a vešije,“ zavrčel.

Baiwoffa se to patrně nedotklo, ačkoliv Rhodan mluvil v centrálním idiomu.

„Je to nutná opatrnost ve hře mezigalaktické politiky,“ řekl lehce.

„Překvapuje mě, že vás to tak pohoršuje. Musím přece mít jistotu, že aspoň

jedna z těch Bestií dostane, co si zaslouží."

Atlan vstal, beze slova přistoupil k Baiwoffovi a plivl mu na světlé kující ochrannou clonu. Potom šel ke dveřím a John Marshall za ním.

Vtom začal fungovat hyperpřijímač. Nikdo nevěděl, kdo a jak ho zapnul. Zřejmě výkon vysílače byl tak velký, že sám uvedl do provozu složitý přístroj.

„Mluví Icho Toloí! Zrada na mém bratrovi nezůstane nepotrestána. Čas vyčkávání a jednání vypršel. V příštích dnech armády mých zotročených bratrů zaplaví světy této galaxie a zničí vše, co jim bude stát v cestě. Vy, Kiboshi Baiwoff, jste za to zodpovědný."

Přijímač umkl. Rhodan pozorně sledoval Baiwoffa, ale zdálo se, že ten s něčím

podobným počítal. Rozhodně nebylo znát, že by to na něj nějak zapůsobilo.

„To bylo jasné, že? Poletí k tajemným planetám Bestií a osvobodí je."

„Na to můžete vzít jed," zavrčel Rhodan.

5.

„Potřebuji důkladnou analýzu reakcí všech tří očitých svědků," prohlásil Baiwoff. „Musím vědět, zda se chovali podle očekávání."

Trumb s videozáznamy odspěchal, aby splnil rozkaz. Vzhledem ke komplikovanosti schémat jednání, množství materiálů a zdlouhavosti některých logických operací si taková analýza vyžadovala hodně Času a Trumb na to Baiwoffa upozornil, ale ten trval na svém.

Po Trumbově odchodu Baiwoff začal analyzovat vlastní pocity. Měl by jásat. Na vlastní oči viděl, jak Bestie nastoupila do letounu, letoun odstartoval a byl zničen s Bestií a třemi vysoce nebezpečnými speciálními agenty. Měl by jásat, ale nejásal. On prostě nevěřil svým očím.

Příčinou byli speciální agenti nepřítelů. Nepřítel neskrýval, že mají schopnost teleportace, nepostřehnutelného přemisťování se z místa na místo. Z počátku tomu nevěřil, považoval to za propagandistický výmysl. Po sérii tajemných výbuchů, které vrhly pevnost zpět do normálního prostoru, tomu musel uvěřit, protože všechny hlídky, které rozestavil na klíčových místech v pevnosti, selhat nemohly. Nepřítel se skutečně ukazoval na různých místech prakticky současně.

Za těchto okolností nešlo vyloučit, že scéna, kterou viděl, neměla žádný význam. Dokud nepochopí fenomén spontánní teleportace, nebude moci s určitostí tvrdit, že zničení spáče jetu znamenalo také zničení Bestie na její palubě.

Jediným vodítkem k poznání skutečnosti mu mohlo být chování cizinců. Jestliže jen hráli divadlo, musela se jejich reakce na zničení spáče jetu lišit od přirozené reakce na podobnou událost. Jestliže však jejich reakce byly

naprosto přirozené, potom bylo nejvýš pravděpodobné, že Bestie byla skutečně výbuchem zničena.

Všichni tři vypadali sklíčeně i když brána vedoucí na stadion zapadla za jejich zády. Věděli, že Baiwoffovy přístroje stále sledují vše, co se na stadionu děje.

„Ted' analyzuje naše reakce," řekl zamyšleně Rhodan.

„Nemáme se Čeho obávat," odpověděl Atlan. „Stokrát jsme tu scénu probírali a působila naprosto přirozeně."

„Až na jednu drobnost," konstatoval Rhodan a vrhl na Atlana vyčítavý pohled.

„Ach to. . .," Atlan bezstarostně mávl rukou.

„Kladu si otázku," pokračoval Rhodan, „jak může rozumného muže dnešní doby napadnout něco tak staro módního, jako plivnout na někoho."

„Bylo to tak pozemské," namítl Atlan.

„Pozemské tak před šesti stoletími," trval na svém Rhodan. „Nemluvě o tom, že ty Pozemšťan nejsi."

„O tom Baiwoff neví."

„Jeho fyziologové to mohou snadno zjistit."

„Ale osvojil jsem si mravy Pozemšťanů," hájil se Atlan.

„Uvidíme," řekl Rhodan a obrátil se na Marshalla. „Je všechno v pořádku?"

„V nejlepším," ujistil ho telepat. „Gucky, Ras a Kasom opustili spáče jet cestou do výstupní komory. Jsou zpátky ve svém úkrytu a Čekají na další rozkazy."

„Výborně," řekl Rhodan. „Zeptejte se Guckyho, jestli je možné aktivovat na čtvrt hodiny logický sektor pozitroniky ze stávajících lodních energetických zdrojů. V podstatě jde o to, kolik generátorů je možné zapnout 'a napojit na pozitroniku, aniž by to Baiwoff vyčenichal."

„Rozkaz okamžitě předám, pane. Mohu se zeptat, jaký problém chcete vyřešit?" odpověděl Marshall.

„Chci vědět, zda Baiwoff skutečně věří, že Bestii zničil."

Slunce nad stadionem zapadalo. Muži se jen převalili na druhý bok a klímali dál. Před dvěma hodinami je Dumfriové nahnali na tribuny obrovského stadionu a tam jim rozdali malé balíčky s denní dávkou koncentrátu. Byli nasycení a tudíž v rámci možnosti spokojení.

Rhodan a Atlan dřepěli u ústí skalního chodníčku. Marshall seděl poblíž, zády se opíral o skálu a oči měl zavřené, jako kdyby spal. Když se pohnul, Rhodan i Atlan se na něj tázavě podívali. Marshall se matně usmál, přejel si rukou po čele a řekl; „Všechno je připraveno. Ras přerušil vedení mezi logickým sektorem pozitroniky a měřícími přístroji. Můžeme to zapnout, aniž by si toho Dumfriové všimli. Zbývá jediné nebezpečí, že nějaká hlídka, která prochází lodí, se podívá do logického sektoru pozitroniky a na místě

zjistí, zeje v provozu. Kasom se domnívá, že to musíme risknout."

„Víš, že nesmíš za žádnou cenu prozradit svou přítomnost, ani přítomnost mutantů?" zeptal se Rhodan.

„Samozřejmě/" ujistil ho Marshall.

Rhodan spokojeně přikývl. „Řekněte jim, že ve dvaadvacet hodin palubního času vyrazíme. Sám si spočítá, kdy můžeme dorazit do logického sektoru pozitroniky. Do té doby musí být počítač zapojený."

Marshall zprávu telepaticky odeslal.

V jedenadvacet padesát se Rhodan a Atlan zvedli a prošli kolem spáčů k budkám u tribun. Umělá hvězdná obloha vrhala jen slabé světlo. Po chvíli se zvedl také Marshall a odešel stejným směrem. V této době to bylo jediné místo, kam se kdokoliv mohl odebrat, aniž by vzbudil sebemenší podezření. Celá ta hra ovšem měla smysl jen v tom případě, že Baiwoffovy přístroje sledují stadion i v noci a jsou zařízeny na noční vidění. To ovšem bylo nejvyšší pravděpodobné.

Těsně před cílem Marshall dohonil Atlana a Rhodana.

„Vy také?" zašklebil se Allan.

„Také," velice suše odpověděl Marshall.

Když dorazili k budkám, zjistili, že na všech dveřích svítí červená světla.

Nebylo divu, tato zařízení nebyla dimenzována na trvalý pobyt celé posádky. Trvalo několik minut než se uvolnila první kabina.

Právě zde jeden z Rhodanových plánů

začal přinášet své plody. Rhodan nařídil všem členům posádky, aby trávili na toaletě minimálně třicet minut. V prvních dnech zaježdění to vedlo ke značným komplikacím až to Baiwoffa donutilo přejít na stravování koncentráty, obsahujícími jen minimální množství nestravitelných částí.

Potřeba vyměšování klesla na minimum. '

Sotva Marshall vstoupil do kabinky, dal se do práce. Odmontoval mříž na otvoru ventilace a otevřel tak čtvercový otvor o straně jeden metr. Snadno se do ventilačního potrubí dostal a po dvou metrech se dostal do mnohem širšího hlavního rozvodu vzduchu. Okamžitě zahlédl zprava i zleva blížící se světla. Rhodan i Atlan už byli na místě.

Rozvod vzduchu patří k nejdůležitějším zařízením kosmické lodi a zkušený kapitán ho překontroluje při přebírání lodi ještě dříve než motory nebo obranná zařízení. Rozhodně však není soustavou chodeb, kterými by bylo snadné se pohybovat. Hlavní rozvod je místy tak široký, že dva lidé jím mohou jít vedle sebe, ale na jiných místech se zužuje na pouhou trysku, aby se pohyb vzduchu zrychlil. Na jiných místech jsou filtry, které zachycují prach.

Jinými slovy řečeno: tři muži, kteří byli donuceni se pohybovat vzduchovody, aby se dostali k pozitronice a nepadli do rukou Dumfriřm,

hlídkujícím v chodbách, museli vynaložit velkou námahu, aby svého cíle dosáhli. Jediné štěstí bylo, že pozitroniku dělila od stadionu jen dvě podlaží. K cíli se dostali po dvaadvaceti minutách od vstupu do kabinek. Byla to místnost šest metrů dlouhá a Čtyři metry široká, kterou z větší části zaplňoval ovládací pult a zařízení na ruční psaní na magnetický pásek, sloužící jako zadání dat v alfanumerickém kódu. Vchod do místnosti byl napravo od ovládacího pultu. Stál u něj Ras Čubaj.

Muži se pozdravili a bylo vidět, jakou radost ze setkání po tolika dnech mají. Na dlouhé výlevy však nebyl čas.

„Gucky hlídá u generátorů, pane,“ hlásil Afropozemšťan. „Tam to Dumfrieové kontrolují častěji než tady. Kasom a Gorašin jsou připraveni zasáhnout v případě nutnosti.“

„Začneme okamžitě,“ řekl Rhodan a podíval se na hodinky. „Nebude to trvat déle než třicet minut.“

Vtom Marshall zvedl ruku a soustředil se. „Gucky je na místě. U generátorů je vše v pořádku, žádní Dumfrieové nablízku,“ informoval ostatní za okamžik.

i Rhodan pokynul Rasovi, ten zaklapl přilbu a zapnul deflektor. Rhodan se posadil k ovládacímu pultu a zapnul zvukové ovládání. Potom krátce zformuloval zadání.

Ras stál v okružní chodbě. Široká chodba byla jen slabě osvětlena několika fluorovými lampami. Pohyblivé chodníky byly mimo provoz. Chráněn deflektorovou clonou Ras ušel asi sto metrů, otočil se a šel zpátky.

Naprosté ticho bylo až skličující. Ras na okamžik zavřel oči a oddal se vzpomínkám na chvíle, kdy CREST IV byla ještě svobodná a plná života. Nějaký Šramot ho okamžitě vrátil do drsné přítomnosti. Ze sousedního sektoru se blížily kroky. Ras jim vyrazil vstříc a vzápětí spatřil dva Dumfrie, kteří šli směrem k místnosti pozitroniky. Byli zřejmě na běžné obchůzce, protože šli po obou stranách chodby a oba sem tam otevírali nějaké dveře a nahlédli dovnitř.

Každé prodlení představovalo nebezpečí a Ras začal jednat podle plánu, který vypracoval společně s Kasem. Vytáhl z kapsy nápadně zbarvený kus látky a položil ho vedle pohyblivého chodníku tak, aby si ho strážný, který šel po jeho straně chodby, nemohl nevšimnout. Potom si na látku stoupl, aby ji chránila deflektorová clona. V okamžiku, kdy oba Dumfrieové nahlíželi do nějakých místností, ustoupil a látka se stala viditelnou.

Strážní se přesvědčili, že obě místnosti, do kterých nahlíželi, jsou prázdné, zavřeli dveře a opět vykročili. Ten na Rasově straně si všiml látky jako první. Byl to zcela neužitečný předmět, který nutně musel vzbudit jeho zvědavost. Překvapeně vykřikl a pospíšil si k nálezu. Pohyboval se tak rychle, až se mu vibrační zbraň zavěšená na opasku rozhoupala.

Druhý strážný se zastavil a zvědavě pozoroval svého kamaráda. Ras se podél zdi posunul zpátky k místu, kde hadřík ležel a když se strážný k němu sklonil, rychle k němu pokročil.

Stačil jediný pohyb a vibrační zbraň vylétla z pouzdra. Potom stačil jediný stisk a vibrační zbraň vyslala své paprsky. V příštím okamžiku byla již opět v pouzdře u Dumfrioova opasku.

Strážný pronikavě vykřikl bolestí, narovnal se, chytil se za záda, kam ho paprsek zasáhl a začal poskakovat z nohy na nohu. Druhý strážný pochopil, že se děje něco neobvyklého, a rozběhl se ke svému druhovi. Okamžitě pochopil příčinu bolesti,

vytrhl vibrační zbraň z pouzdra svého druha a odhodil ji daleko stranou.

Raněný strážný se mezitím zhroutil na podlahu. Po krátkém zaváhání ho druhý uchopil a táhl zpátky, odkud přišli. Ras si oddechl. Hrozící nebezpečí bylo aspoň na chvíli zažehnáno. Hadřík i odhobenou vibrační zbraň nechal ležet bez povšimnutí a pospíchal do místnosti s ovládacím pultem k počítači.

Logický sektor byl v provozu. Rhodan sledoval kontrolky, ale Atlan a Marshall se překvapeně otočili k Rasovi, když se dveře otevřely. Ras je stručně informoval o události.

, Je možné, že se Dumfrioové vrátí, aby událost prošetřili," uzavřel své hlášení. „Nevím, nakolik je pravděpodobné, že by uvěřili, že vibrační zbraň vystřelila sama od sebe."

Atlan se podíval najeden z ukazatelů na ovládacím pultu a řekl:

„Potřebujeme ještě dvě až tři minuty."

Ras si oddechl. Předpokládal, že Dumfrioové se nevrátí dříve než za deset minut

„Reakce cizinců se dá označit jako zcela normální," oznámil Trumb. „Stroj zaznamenal jen jediné gesto, které neodpovídá zcela doposud shromážděným poznatkům."

„Jaké?" zeptal se Baiwoff.

„Výron slin z úst jednoho ze zúčastněných, druisante," odpověděl Trumb.

„Jistě si vzpomenete. Tělesná tekutina zasáhla váš ochranný štít."

Baiwoff si skutečně vzpomínal. „Má stroj nějaké vysvětlení pro tento úkaz?"

„Deduktivně jedno vysvětlení našel, druisante. Zřejmě jde o výraz pohrdání, archaický, ale zcela jednoznačný."

Baiwoffa toto vysvětlení neuspokojilo. „Vložte shromážděný materiál opět do stroje a vyčíslete pravděpodobnost, že Bestie byla skutečně na palubě tak zvaného spáče jetu."

Počítač si dával na čas. Vteřiny ubíhaly a napětí vzrůstalo. Na odpovědi počítače záviselo mnoho. Plán dospěl do bodu, kdy bylo třeba vybrat

pokračování ze dvou variant jestliže Baiwoff věřil, že Bestie a tři mutanti zahynuli, bylo třeba zvolit jinou taktiku než v případě, že jejich hru prohlédl. To byla zásadní otázka, na kterou potřebovali odpověď. Uplynula další minuta a Rhodan stále ještě mohl jen nervózně bubnovat prsty na okraj ovládacího pultu. Konečně se stroj probudil, zasyčel a z úzké štěrby vypadl plastový proužek. Rhodan ho zvedl a zadíval se na velká tiskací písmena.

Potom se začal smát. Po vyčerpání a napětí posledních hodin nemohl jinak. Smál se a nedokázal přestat. Plížení a plazení skrz vzduchovody, stále nebezpečí odhalení, to vše jen proto, aby se dověděl, že počítač ví právě tolik, co on věděl od počátku.

Na pásku stálo: Pravděpodobnost, že subjekt (A 1) považuje objekty (B 1, B 2, B 3) za likvidované je 50 procent.

Trumb se vrátil. Baiwoff se na něj napjatě díval, bylo jasné, že ho závěr stroje velice zajímá. Trumb udělal omluvné gesto: „Stroj nám nemůže pomoci, druisante. Vypočetl pravděpodobnost, že Bestie a agenti byli zničeni na 50 procent.“

6.

Návrat proběhl bez obtíží. Když Rhodan a jeho průvodci se vrátili na stadion uplynulo dva a osmdesát minut od chvíle, kdy vstoupili do kabin.

Jestliže je Baiwoff pozoroval, muselo mu být podezřelé, že tři jeho nejdůležitější zajatci pocítili stejnou potřebu ve stejnou dobu a že všichni se uzavřeli na tak dlouho. Už však bylo pozdě, aby cokoliv podnikl. Dokonce kdyby ho napadlo, že se dostali rozvodem vzduchu k počítači, nemohl by nic zjistit, protože Gucky a Ras už vypnuli generátor i počítač a také napojili kabely k měřicím přístrojům.

Rhodan, Atlan a Marshall se vrátili na své obvyklé místo. Marshall ulehl a okamžitě usnul jako člověk s vědomím dobře vykonané práce. Také věděl, že kdyby spal i tím nejtvrdějším spánkem, telepatický signál od Guckyho ho okamžitě vzbudí. Atlan by si ještě rád popovídal, ale brzy se přesvědčil, že Rhodan nemá na povídání náladu a tak také ulehl ke spánku.

Rhodan osaměl se svými myšlenkami. Dokonale napodobená jasná hvězdná noc sváděla k melancholickým úvahám. Avšak místo nočních zvuků, obvyklých na Zemi, šelestů v trávě, pleskání křídel nočních ptáků, cvrlikání a cvrkotu, se ozývalo jen chrápání mnoha mužů.

Rhodan nepropadl melancholii, uvažoval o problémech, které bylo nutné vyřešit. Plán, který spolu s Allaniem vypracovali, počítal od této chvíle se dvěma základními možnostmi. Odpověď na zásadní otázku, podle které se chtěli řídit, jim nedala ani pozitronika.

Alternativní plány se však zásadně lišily. Kdyby Baiwoff věřil, že jeho

atentát na Bestii a záškodníky byl úspěšný, bylo by možné předpokládat, že jeho ostražitost vůči zajatcům poklesne na minimum. V tom případě by byla na místě rychlá akce, která by skončila zničením pevnosti a tím i uvolněním CRESTUIV ještě před návratem flotily Dumfriů nebo před dalším přesunem Baiwoffs Castle.

Pokud však Baiwoff prohlédl jejich trik, jeho ostražitost ještě vzroste a všechny další akce musí být podnikány s nejvyšší obezřetností. V tomto případě se už nedalo počítat s tím, že by se únik podařil před návratem lodí Dumfriů nebo před dokončením oprav pevnosti. Potom by bylo nutné vypracovat plán osvobození v okamžiku vynoření se z lineárního prostoru v blízkosti cíle.

Protože varianty plánu byly protikladné, provedení nesprávné varianty by činilo porážku takřka nevyhnutelnou. Rhodan by samozřejmě dal přednost variantě, která předpokládala, že Baiwoff uvěřil úspěšnosti atentátu, protože tato varianta byla ofenzivní a slibovala rychlé osvobození. Především však chtěl mít jistotu, i kdyby to byla jistota, že Baiwoff prohlédl jejich trik.

A náhle ho napadlo řešení. Prudce se otočil a zatřásl Marshalllem. Mutant byl okamžitě vzhůru a s jasnou hlavou. Opřel se o loket a tázavě se na Rhodana podíval.

„Spojte se s Guckym!“ rozkázal Rhodan.

Marshall jako obvykle při telepatickém spojení zavřel oči, aby se lépe koncentroval, a provedl Rhodanův rozkaz.

„Spojení navázáno, pane,“ oznámil po několika vteřinách.

„Kde je teď Gucky?“ chtěl vědět Rhodan.

„U generátorů, ještě napojuje kabely k měřícím přístrojům.“

Rhodan si oddechl. „Kolik kabelů zbývá připojit?“

„Tři,“ odpověděl Gucky prostřednictvím Marshalla.

„Řekněte mu, ať dva napojí a třetí ať nechá být.“

„Ale to znamená, že Baiwoff. ..“ chtěl namítat zmatený Marshall, ale Rhodan ho přerušil.

„Předejte rozkaz Guckymu. Jsem si plně vědom všech možných následků,“ řekl.

„Neexistuje vibrační zbraň, který by začala střílet sama od sebe,“ konstatoval Baiwoff. „Tato mimořádná událost je vrcholně podezřelá.“

Trumb se neodvážil nic namítat. „Co chcete dělat, druisante?“ zeptal se.

„Co nám situace umožňuje. Přezkoušejte všechny obrazovky. Oznamte mi, zda v intervalu deseti jednotek před a deseti jednotek po podivné nehodě hlídky v táboře zajatců zaznamenaly něco neobvyklého.“

Trumb se dal okamžitě do práce. Především vzal záznamy z kamer, snímajících stadion a vložil je do stroje. O dvě jednotky později už věděl, že tři cizinci, kteří byli toho dne v centrále velké lodi, současně vyhledali řadu

malých stavení u diváckých tribun a setrvali tam asi deset jednotek času. Vrátili se na své místo ke spánku opět současně. Na dotaz ke strojové paměti dostal odpověď, že ta stavení cizincům slouží k vykonávání určitých tělesných potřeb a že uživatelé v nich setrvávají zpravidla tři časové jednotky. To, že tři osoby, vedené jako velitelé nepřátelské branné moci, se tam odebrali současně a setrvali tam déle než je obvyklé, vzbuzovalo podezření.

Trumb se vrátil do Baiwoffovy pracovny a referoval o zjištěných skutečnostech. Baiwoff vyslechl zprávu s naprostým klidem.

„Zdá se, že nám nepřítel sám od sebe nabízí důkazy, které stroj potřebuje, aby mohl jednoznačně odpovědět na otázku, kterou jsem položil už dříve.“ Zároveň začala rozsáhlá pátrací akce. Tisíc Dumfriů prohledávalo chodby nepřátelské lodi po spojnici mezi stadionem a místem, kde došlo k nevysvětlitelnému výstřelu vibrační zbraně.

Důkaz, na který Baiwoff čekal, byl konečně objeven: v jedné z generátorových hal byl nalezen odpojený kabel. Byl to svazek tenkých drátů, který neměl nic společného s rozvodem proudu, ale vedl do jiné místnosti k měřícím přístrojům. Tato místnost byla pod neustálou kontrolou Dumfriů, kteří měli kontrolovat výpadky proudu nebo naopak, napojení vypnutých lodních zařízení. Baiwoff tam umístil hlídku právě proto, aby zabránil nedovolené manipulaci s lodními agregáty.

Tento postup ale selhal. Nepřítel správně zhodnotil situaci a dokázal utajit své nedovolené aktivity. Generátor, který by! odpojen od měřících přístrojů, patřil k těm, které mohou být připojeny k různým spotřebičům. Baiwoff si vyžádal seznam spotřebičů, které generátor může napájet, a velice rychle objevil položku, která byla pro nepřítele nejužitečnější šlo o logický sektor velkého palubního počítače.

Byla vyslána skupina odborníků, která

prozkoumala s pomocí složitých přístrojů logický sektor počítače, aby prokázala zda v poslední době byl či nebyl použit. Kabel od počítače k měřícím přístrojům byl prozkoumán milimetr po milimetru, ale nic nedokazovalo, že by byl odpojen a opět připojen.

Baiwoff si však byl jistý svým úsudkem, i když se nepodařilo získat nezvratné důkazy. Nepodařilo se to ani v případě sedmi dalších kabelů od generátoru k měřící ústředně, ačkoliv bylo jasné, že odpojení jednoho z osmi kabelů by nezabránilo tomu, že by měřící přístroje zaznamenaly uvedení generátoru do provozu. To, že osmý kabel nebyl řádně připojen, si Baiwoff vysvětloval nedostatkem času. Patrně se blížila hlídka Dumfriů a záškodníci museli svou práci přerušit. Baiwoff byl spokojen, že se mu podařilo odhalit rejdy nepřítele. • „Proč asi se nepřítel tajně dostal k logickému sektoru počítače a uvedl ho do provozu, co myslíte, příteli?“

zeptal se v dobrém rozmaru Trumba.

„Aby dostal odpověď na nějakou otázku, druisante," usoudil Trumb.

„Správně, ale jaká otázka byla pro nepřítele natolik důležitá, že se odvážil tak nebezpečné akce? Hrozil mu přece střet s naší hlídkou. Tak jaká otázka stála za takové riziko, druisi," pokračoval stále vlídně Baiwoff.

Trumb se zamyslel. Baiwoff ho zaměstnával tak, že po incidentu si ještě nestačil srovnat myšlenky. Teď, když se soustředil, ho najednou možná odpověď napadla. Raději si ji však nechal pro sebe, bylo rozumnější nebýt chytřejší než Šéf.

„Možná chtěli vědět, co teď podnikne druhá Bestie," řekl váhavě Trumb. • Baiwoffa ta odpověď viditelně pobavila.

„Chybí vám rozhled, druisi," poučil Trumba. „Druhá Bestie je vůbec nezajímá. Potřebují propracovat svůj akční plán. Jak se ukázalo, obětování jedné ze dvou Bestií bylo součástí jejich plánu. Nepřítel je tedy prohnáný, ví, že umíme používat svůj mozek. Nyní potřebuje zjistit, zda jsme jim skočili na jejich bluf nebo ne."

Trumb mlčel, přesvědčovat Baiwoffa, že bez něj by byl zcela bezradný, nebylo třeba.

„Vzpomínáte si na otázku, kterou jsem strojí položil, druisi?" zeptal se Baiwoff a pokračoval, aniž by čekal na odpověď. „Chtěl jsem vědět, jak velká je pravděpodobnost, že Bestie a tři speciální agenti nepřítele byli v malé lodi v okamžiku, když jsme ji zničili. Pro stanovení dalšího postupu nepřítel musí vědět, zda agenty pokládáme za likvidované, nebo ne. Není to zvláštní, že nepřítel položil stroji stejnou otázku jako já?"

Gucky sebou trhl, když Marshallovo poselství proniklo do jeho vědomí s razancí vichřice. Jeho společníci se na něj překvapeně podívali.

Marshallova zpráva byla krátká, avšak o to překvapivější.

„Začala třetí fáze," oznámil Gucky.

„Tři A," zamumlal Kasom.

„Právě, že ne. Tři B," opravil ho Gucky.

„Tři B!" vykřikla jedna Gorašinova hlava. „Ale to znamená, že Baiwoff ví..."

„My jsme mu to naservírovali," informoval Gucky.

„Kdo my? Vyklop to všechno, maličký, a nenech se prosit," řekl Kasom a posta

vil se rozkročmo před myšoba. Z jeho perspektivy vypadal vskutku impozantně,

„Nikdo už nemá smysl pro dramatično," postěžoval si Gucky. „Tak jo. Rhodan nedostal od pozitroniky uspokojivou odpověď na otázku, zda Baiwoff prokoukl náš trik. Bylo to půl na půl. Rhodan tedy musel volit mezi alternativami aniž by znal odpověď zásadní důležitosti. Rozhodl se proto

dát Baiwoffovi najevo, že tak zvaná Bestie a speciální agenti nebyli ve zničeném spáče jetu."

„To k němu šel a řekl mu to?" zeptala se druhá hlava dvojhlavého mnutanta. „Samozřejmě, že ne," dotčeně se ohradil Gucky. „Nařídil mi, abych jeden kabel od generátoru k měřicím přístrojům nezapojoval a Dumfrieové to pochopitelně objevili. Baiwoffovi to určitě dlouho netrvalo, aby přišel na to, co to znamená. Pochopil, že Rhodan se ptal pozitroniky a byl pouze jediný důvod, proč by to mohl udělat: aby se dověděl, zda Baiwoff mu sedl na lep nebo ne."

Rozhostilo se ticho. Byl to opět Gucky, kdo se chopil slova.

„Proto tedy teď provádíme třetí fázi plánu podle varianty B. Baiwoff" očekává potíže a bude opatrný. Naši jedinou výhodou je, že teď budeme postupovat jinak než během první fáze." Myšob vrhl pohled na hodinky. „Podle rozkazu se máme vrátit v pět hodin palubního času."

„Hlídky jsou rozestavěné, druisante," ohlásil Trumb.

„A lodě se vracejí," řekl zamyšleně Baiwoff a když viděl, že Trumfa mu nerozumí, vysvětlil to. „Skoro čtyři sta doprovodných lodí konečně zjistilo naši polohu. Zbývající ji zjistí co nevidět. Opravy v pevnosti pokračují rychlým tempem. Jsem si jistý že během sta časových jednotek se opět vydáme na cestu."

Trumb neměl v úmyslu dát najevo, jak ho ty zprávy potěšily, ale Baiwoff měl nějaký šestý smysl, kterým uhádl, co si myslí lidé, se kterými jednal.

„Zdá se, že se vám ulevilo?" poznamenal jako mimochodem Baiwoff.

Trumb přiznal, že bude raději u cíle o pět set jednotek dříve než o desetinu jednotky pozdě.

„Bojíte se cizinců," konstatoval Baiwoff a Trumb si v duchu nadával, že se nechal vtáhnout do této debaty.

„Tak to není, druisante," hájil se. „Snažím se však nepřítel hodnotit střídavě a výsledky nejsou povzbudivé."

„Chcete říct, že jsou chytřejší než my?" zeptal se pobaveně druisant.

Pro centrální vůli, jen to neblesklo Trumbovi hlavou. Neboť „my" v tomto případě znamenalo Baiwoff sám. Připustit to by nejspíš znamenalo konec kariéry Inženýra ze základny.

„To v žádném případě, druisante," vyrazil ze sebe Trumb. „Jsem si pouze jistý, že nepřítel disponuje zvláštními schopnostmi pro partyzánskou válku, které nelze podceňovat a proto bude lépe je co nejdříve dostat do vězení."

„Chybí vám sebedůvěra," otcovsky poučil Trumba druisant. „Proti nám nepřítel nic nezmuže, máme ho pevně v rukou. Je zajatý, přitlačili jsme ho ke zdi a on už se nemůže hnout. Vaše starosti jsou přehnané."

Tohle je největší nesmysl, který jsem kdy slyšel z úst nadřízeného, říkal si Trumb.

7.

.Zanedlouho se ukázalo, aspoň na první pohled, že Baiwoff má pravdu. Osmdesát minut po jeho rozmluvě s Trumbem byla napadena sekce rozdělovny v nejnižším podlaží pevnosti. Jako obvykle se nepřítel zjevil z ničeho nic, což děsilo Dumfrie a snižovalo jejich bojeschopnost. Stejně na ně působilo to, že nepřítel zůstával neviditelný i v průběhu bitvy a jeho polohu prozrazovaly pouze záblesky výstřelů; Přesto Dumfrieové útok odrazili. Jeden voják byl zabit, čtyři byli zraněni, ale zařízení nebylo zničeno ani vážněji poškozeno. První akce obnovené ofenzívy skončila tedy totálním nezdarem. Baiwoff byl spokojený.

Pouze Trumb si stále dělal starosti.

Druhý útok následoval velice záhy a byl namířený proti málo chráněnému objektu, který nebyl považován za zvlášť důležitý. Patrně proto byl také úspěšnější. Byla otevřena jedna z kabelových šachet a kabely jednoho podlaží byly zničeny. Výsledkem byl výpadek proudu ve dvou podlažích. Nepřítel se stáhl, jakmile na místo byly přivolány hlídky.

Strojová analýza dospěla k výsledku, že v tomto případě se jednalo pouze o zastírací manévr. Skutečné vzápětí následoval třetí útok, tentokrát proti hlavní rozvodně, odkud byla odvolána polovina stráže, aby zasáhla u kabelové šachty.

Nepřítel využil momentu překvapení a podařilo se mu poškodit rozvodnu.

Nicméně se oslabené hlídce Dumfriů podařilo po překonání počátečního šoku zahnat nepřitele. Napáchané škody nebyly velké. Skupina deseti robotů všechno opravila během čtyřiceti minut, ovšem tito roboti museli být odvoláni z práce na jiných místech.

Baiwoffa tyto události trochu znepokojily, avšak stále měl ještě dost důvodů pokládat se za pána situace, zvlášť když dostal hlášení, že doprovodná flotila Dumfriů je už prakticky kompletní a míří k pevnosti. Pouze se dvěma loděmi se dosud nepodařilo navázat spojení, ale s tím si nositel dvaadvaceti kamenů opravdu hlavu lámat nemusel.

Mátlo ho ovšem to, že nepřítel nepoužíval taktiku, kterou by na jeho místě, bezpochyby bez váhání použil, tj. taktiku likvidace co možná největšího počtu Dumfriů. To by přispělo k zastrašení Dumfriů a za druhé, odklidilo co nejvíce Dumfriů z cesty při provedení každé akce. To, že nepřítel tyto dva vrcholně důležité aspekty přehlížel, bylo nejvýš podivné.

O vysvětlení požádal stroj a dostal odpověď, která ho zcela uklidnila: podle výsledků analýzy na hodnotové škále nepřitele byl život inteligentních bytostí na prvním místě s velkým odstupem před ostatními hodnotami.

Pozemšťan, který se cítí ohrožen myslící bytostí, se především snaží najít takové východisko, při němž by nepřitele nemusel zabít. Pouze nenalezne-li

takové řešení a stojí-li otázka tak, že buď zabije on nebo sám bude zabit, odhodlá se k usmrcení nepřítele. Stanovisko slabých, posmíval se Baiwoff. Ovšem nešlo mu to dohromady s představou, kterou si doposud o cizincích vytvořil. Také tento rozpor předložil k řešení stroji, ale ani ten si nevěděl rady.

V těchto hodinách Trumb získal důkaz, že ve skutečnosti byl zrozen pro větší věci. Osobně se vyptal Dumfriů, kteří se účastnili bojů při všech třech případech a zjistil, že nikdo neviděl, že by stříleli více než dva, tři nepřátelé. Ačkoliv někteří z dotázaných zřejmě propadli panice a nebyli jako svědci spolehliví, srovnáním všech výpovědí bylo možné dojít k jednoznačnému závěru, že nepřítel vždycky disponuje nejvýše třemi muži. Skupina diverzantů však byla čtyřčlenná. Kde zůstal čtvrtý?

Trumb přemýšlel, zda má Baiwoffa informovat o podezření a rozhodl se, že to neučiní, i když je to v rozporu se služebním řádem. Baiwoffův blahovolný, otcovský tón mu už šel na nervy. To, že se považoval za jediného schopného vžít se do uvažování nepřítele, to v jeho rozhodování zatím nehrálo roli.

Ras Čubaj se opatrně blížil ke třem Dumfriům, střežícím vchod do generátorové haly. Deflektorové pole ho chránilo před zraky hlídky a tak si musel dávat pozor jen na to, aby nedělal hluk. Akustické vlny deflektor nezachycoval.

Ras si byl jistý, že uvnitř v hale je další hlídka. Malá generátorová hala však nebyla tak důležitá, aby byla chráněna energetickým ochranným polem. Pro Rase bylo tudíž snadné proniknout dovnitř. O to mu ale neslo, měl jiný úkol.

Zastavil se a podíval se na hodinky. Uvnitř detektorového pole viděl vše naprosto jasně, co se dělo za hranicemi tohoto pole viděl sice jakoby v šeru, ale stále dost zřetelně. Do okamžiku, kdy Melbar Kasom a jeho průvodce provedou další útok zbývalo ještě osmdesát vteřin.

Ras Čekal. Když osmdesát vteřin uplynulo, dal se znovu do pohybu, ačkoliv neměl žádnou možnost zjistit zda Kasom dodržel časový plán. Jeho akce probíhala o tři patra výš.

Stál ve vzdálenosti dvou metrů od nejbližšího Dumfrie, když se dveře generátorové haly náhle otevřely a do chodby vyšel Čtvrtý strážný.

„Nepřátelský útok o tři patra výš, přímo nad námi!“ uslyšel Ras. „Nejvyšší bdělost!“

Příchozí se opět uchýlil do haly a dveře se za ním zavřely. Zároveň zhaslo světlo.

Dumfrieové byli dezorientovaní. Ras slyšel, jak se v naprosté tmě povzbuzují výkřiky a jak Šmátrají po zdech ve snaze najít vypínač nouzového osvětlení. Kasom zatím nepozorován přešel ke dveřím a vsunul kapsli, kterou už

minutu svíral v ruce, do spáry mezi dveřmi a stěnou. Přísavka ji okamžitě zachytila tak pevně, jako kdyby ji tam někdo naletoval. Potom se stáhl zpátky.

Byl vzdálený ode dveří sotva deset metrů, když se světlo opět rozsvítilo.

Dumfrioové si oddechli a podrobili vnější stěnu haly zběžné prohlídce.

Kapsle, umístěné v horní spáře dveří nad jejich hlavami si však nevšimli.

Ras vyčkal v bezpečné vzdálenosti předepsaných patnáct minut, potom si už mohl být skutečně jistý, že se kapsle neuvolní a že Dumfrioové ji nepozorovali. Bude to muset zkusit ještě na jiném místě.

Jediným skokem se teleportoval o čtyři podlaží výš a nepozorován se octl v široké chodbě, kterou sem a tam pospíchali dumfrijští důstojníci. Chodbou se dostal na svérázné náměstí, které obtáčelo Šikmo vzhůru se zvedající kovovou stěnu. Stěna samotná byla vidět jen skrz zelenavé mihotání energetického štítu. Přestože byl objekt dostatečně chráněn štítem, bylo kolem něj rozestavěno ještě na tucet hlídek.

Z první fáze plánu Ras věděl, že stěna ukrývá řadu nádrží s vodíkem a plazmových generátorů. Generátory zpracovávaly vodík na více než z devadesáti procent ionizovanou látku a vedly ionizovaný plyn do reaktorů, ve kterých se sloučením vodíkových jader s jádru helia vyráběla energie. Z prostoru ohraničeného těmito stěnami byla zásobována desetina všech reaktorů v pevnosti. Nebylo proto divu, že se tady Baiwoff jistil všemi dostupnými způsoby.

Kasomův další úder měl následovat po čtyřech minutách. Ras čekal, až přijde jeho chvíle. Když měl Kasom podle jeho hodinek udeřit, umístil Ras další kapsli na dolní okraj ochranného pole, kde mohla být objevena jen v tom případě, že se někdo odcloní od intenzivního záření pole.

Ani na tomto místě nebyl Ras úspěšný. Začínal ovšem uvažovat o tom, že budou-li Dumfrioové a ti, kteří jim velí, i nadále tak slepí jako teď, pak možná čtvrtá a předposlední fáze plánu vůbec nebude nutná.

Měl k dispozici ještě dvě kapsle. Po jejich umístění se musel vrátit tam, kde začal. Začínal už však být netrpělivý a chtěl se zbývajících kapslí zbavit co nejrychleji. Také chtěl slyšet Kasomův názor na situaci.

Přesunul se o podlaží níž a asi o čtyřicet kilometrů dál v horizontální rovině. Před ním se zvedala krychle automatické rozvodny. Jednalo se o přístroj podřadného

významu, který byl z větší části zapuštěný do zdi. Hlídal ho jediný voják.

Sotva se však zhmotnil, už věděl, že tady bude mít úspěch. Před krychlí stál ten jediný strážný v předpisovém postoji a pozorně sledoval toho, kdo stál před ním a něco mu říkal. Ras okamžitě zpozoroval světélkování modrých kamenů.

Agen Trumb byl včas na místě, kam chtěl Ras umístit další kapsli.

Rasovi se ulevilo, i když by nic nenamítal proti tomu, kdyby bylo možné čtvrtou fázi plánu vynechat.

Trumbovi nakonec nezbylo, než si ověřovat svá podezření na vlastní pěst. Podařilo se mu přesvědčit několik strážných, aby neustále sledovali klíčová zařízení pevnosti a důkladně si je prohlédli po každé podezřelé události, i kdyby nešlo o skutečné přepadení. Zatím však nedostal ještě žádné hlášení o něčem podezřelém. Byl netrpělivý a dal se proto do hledání sám.

Trochu času věnoval i méně důležitým zařízením, menším rozvodným deskám, uzlovým bodům kabelového vedení a podobně. Všechna prozkoumaná zařízení se nacházela v blízkosti středu pevnosti, tedy v oblasti, kde nepřítel zatím projevoval největší aktivitu. Nikde však zatím nenašel žádné známky toho, že jeho podezření je oprávněné. Zatím si prohlížel zařízení, u nichž nestály hlídky, ale ani hlídky u důležitějších zařízení, kterých se vyptával, nic neobvyklého nezaznamenaly.

Trumb už chtěl jít dál, když se ho zmocnil podivný pocit, že někdo stojí těsně ved

le něj. Rychle se otočil, nikoho však neviděl. Podíval se do boční chodby, ale ani tam se nic nehýbalo až na lehounké, sotva znatelné mihotání, které se jako proud horkého vzduchu vznášelo a pohybovalo se ode zdi ke zdi. Trumb pochopil, že jeho pochůzka nebyla zbytečná, jeden ze záškodníků byl v jeho bezprostřední blízkosti. Nevěděl ovšem, co má v úmyslu a zda mu hrozí nebezpečí. Bylo mu však jasné, že v příštích okamžicích se doví, co má za úkol Čtvrtý člen partyzánské skupiny.

Otočil se opět k strážnému a začal se bavit o Čemsi bezvýznamném. Přitom dvěma očima stále pozoroval boční chodbu. Zdálo se mu, že to nejasné mihotání se blíží. Měl dojem, že cítí přítomnost cizí bytosti, nebyl si ale jistý, zda si to pouze nenamlouvá. Třeba ho jeho vnitřní napětí uvádělo v omyl.

Jeho pravá uchopovací ruka volně spočívala na pouzdře vibrační zbraně. Na svou obchůzku vyrazil naslepo a neměl žádný plán pro případ úspěchu. Nevěděl ani, zda to, co má v úmyslu, je správné. Viděl však před sebou možnost strhnout nepříteli masku a nechtěl ji promarnit. Musel zaútočit! Pokusil se odhadnout, jak daleko je neviditelný nepřítel. Nedokázal říci, díky jakým schopnostem či projevům nepřítele ho vůbec cítí. Zdálo se mu, že z něj vychází jakási aura, která působí na jeho smysly a kterou je schopen vnímat, když se soustředí.

Voják mu položil nějakou otázku a on na ni odpověděl, ale z vojákovy postoje pochopil, že odpověď byla nesmyslná. Nezajímalo ho to.

Neviditelný už byl docela blízko, sotva tři čtyři kroky od něho. Uchopil pažbu vibrační zbraně.

„Prosím, druisi...” řekl strážný a vtom spatřil, že Trumb tasil zbraň. Strážný

zděšeně vykřikl a uskočil stranou, ale hlaveň vibrační zbraně změnila směr a Trumb stiskl spoušť. Nazelenalý paprsek vytryskl z hlavně.

Ozval se bolestný, chraplavý výkřik z prázdna. Trumb triumfoval. Zasáhl neviditelného nepřítele a zranil ho. Clona, která ho činila neviditelným, ho nechránila před paprsky vibrační zbraně.

Teď nesměl ztratit ani okamžik. Měl nepřítele v kleštích. Stiskl spoušť podruhé a potřetí.

Vražedný úder přišel zcela nečekaně. Byl veden s takovou silou, že Trumba srazil k zemi. Jeho mozek nestačil reagovat dostatečně rychle. Prst měl ještě na spoušti, ale sám padl na ruku svírající vibrační zbraň. Palčivá bolest mu projela celým tělem a druis ztratil vědomí.

Zřejmě nabyl vědomí poměrně rychle, protože když otevřel oči, spatřil sklánět se nad sebou stále téhož strážného. Bylo vidět, že propadl panice a vůbec neví, co by měl dělat. Trumb se s potížemi zvedl. Bolel ho každý sval v těle a na jeho hrudi svítil kámen tělesného poškození.

„Co se tu dělo?“ zeptal se ostře strážného.

„Nic, druisi,“ koktal Dumfit „Začal jste střílet. .. potom jste spadl. Ale nic se nedělo.“

„Jak dlouho jsem byl v bezvědomí?“

„Desetinu jednotky, ne víc, druisi,“ ujišťoval ho strážný.

Trumb si začal prohlížet rozvodnou desku, kterou stráž hlídala a zároveň se pokoušel aktivovat ten podivný Šestý smysl, který mu umožnil postřehnout cizincovu přítomnost. Necítil však nic. Buď jeho smysly otupěly, nebo cizinec zmizel.

U rozvodné desky však našel, co hledal. Neviditelný byl zaskočen a neměl čas provést naplánovaný útok s obvyklou pečlivostí. Malý přístroj nebyl umístěn na samotné desce, která neposkytovala vhodný úkryt, ale pod ní na stěně, kde ho držela přísavka.

Trumb věděl, že dosáhl svého cíle. Záhada byla objasněna. Tři diverzanti odváděli pozornost svými klamnými útoky, zatímco čtvrtý se nepozorovaně pohyboval po pevnosti a na kritických místech umisťoval svá malá zařízení. Trumb samozřejmě nemohl říci s jistotou, co je to za zařízení, dalo se však předpokládat, že jde o bomby.

Druis přivolal strážného. „Držte se dál od té desky a povolejte pyrotechniky,“ rozkázal.

8.

Ras se vrátil do malého skladiště, kde se utábořili poté, co se Dumfrioové dostali na stopu jejich předchozího úkrytu. Ukázalo se, že byl první. Ostatní byli ještě na cestě.

Odhodil přilbu a hluboce se nadechl. Čert aby toho chlapa s dvaceti kameny

po poli honil. Málem mu udělal škrt přes rozpočet. Protože bylo pravděpodobné, že Dumfrioové byli vybaveni přístroji, které dokáží odhalit ochranný štít, používali záškodníci pouze deflektorové pole, které se takřka nedalo zaměřit. Vibrační paprsek z Trumbovy zbraně Rasovi škrtl o bok a teleportér si pár vteřin myslel, že se s ním konec. Jen s největším vypětím vůle se dokázal udržet na nohou a dokonce sám zaútočit. Stále však nechápal, jak se Čtyřrukému podařilo ho vysлідit. Podstatné ovšem bylo, že se mu to podařilo a kdyby mířil jen o několik prstů víc doprava, byla by třetí fáze plánu vážně ohrožena.

Rasovi bylo jasné, že si bude muset dávat na Trumba větší pozor. Po poslední příhodě ho byl ochotný považovat za nebezpečnějšího než Baiwoffa.

Pár minut po Rasově návratu se u dveří zhmotnil Gucky, Kasom a Gorašin čekali v blízkosti místa nasazení, až si ně přijdou oba teleportéři. Ras se připojil ke Guckymu a za okamžik již byli v bezpečí skladiště všichni. Čtyři.

Třetí fáze probíhala úspěšně. První výbušná kapsle již byla nalezena a další postup obou Inženýrů ze základny nebylo těžké odvodit. Museli vyslat pátrací skupiny všemi směry, aby zneškodnili další výbušniny, které mohly být po celé pevnosti.

Zbývalo rozmístit tu a tam ještě tak tučet kapslí, aby si Baiwoff udělal příslušnou představu a potom bylo na čase ukončit třetí fázi plánu a přikročit ke čtvrté fázi.

Rasův počáteční optimismus náhle vyprchal. Bylo možné, že Baiwoff se skutečně nechá vodit za nos, Trumbova nečekaná intuice však Rase znepokojila. .

„Tak, tak je to!“ zahřímal silný Baiwoffův hlas. „Oni si myslí, že nás budou vodit za nos!“

Trumb konstatoval, že jeho obavy byly liché. Nebylo vůbec těžké přesvědčit Baiwoffa, že diverzní akce, které držely v napětí celou pevnost, byly ve skutečnosti jen

zastíracím manévrem, který měl umožnit nerušené rozmístění bomb po pevnosti. Další vývoj si už Trumb snadno domyslel. Dlouhodobý styk s jeho nadřízeným ho učinil v tomto ohledu vskutku jasnozřivým. Baiwoff potřeboval jen třicet slov k tomu, aby vysvětlil, že už dlouho čeká na to, až jeho podřízený prohlédne taktiku nepřítele, protože od počátku bylo jasné, že ty bezúčelné útoky jsou pouze průhledným manévrem.

Samozřejmě také musel ukázat, jak na prohnání tah nepřítele odpoví geniální strategií. „Nechal jste bombu prozkoumat, druisi?“

„Přístroj byl zatím jen odmontován, druisante,“ odpověděl Trumb.

„Je třeba pátrat po dalších bombách, druisi.“

„To je mi jasné. Pověřil jsem desetičlennou skupinu robotu pátráním.“

„To nestačí,1' rozcílil se Baiwoff. „Kdoví kolik bomb nepřítel stačil rozmístit. Musíme je najít všechny a musíme je najít rychle!“

Trumbovo opomenutí bylo záměrné. Dobře věděl, že mobilizovat veškeré síly na pátrání po bombách je jediné, co Baiwoff může v této situaci udělat a kdyby to už udělal, on, Baiwoff by vůbec nemohl uplatnit své velitelské pravomoci. Tomu se Trumb chtěl vyhnout.

Baiwoff začal spěšně vydávat rozkazy. Když konečně vypnul obrazovku a rozvalil se v křesle, vypadal velice spokojeně.

„Počítám s tím, že je to poslední úder, který musíme provést,“ svěřil se svému posluchači. „Po tomto selhání se jejich iniciativa vyčerpá. Toto byl jejich poslední pokus, jsou v koncích.“

Trumb se raději nezeptal, kde druisant čerpá tu jistotu.

„Nepřítel už nemá Čas vypracovat a uskutečnit nový plán!“ odpověděl Baiwoff na nevyslovenou otázku. „Doprovodné lodě se vracejí a opravy pevnosti se chýlí ke konci. Nejpozději za padesát jednotek vyrazíme na cestu. U cíle bude mít nepřítel s konečnou platností dohráno. Vidíte, druisi, už se nemůže nic stát.“

Trumb si vzpomněl, že tuto předpověď už jednou slyšel a nevyplnila se. Spolehne se proto raději i nadále na vlastní obezřetnost.

Mezitím si již vypracoval plán, jak odkrýt nepřítelovy úklady. Svůj nápad začal okamžitě uskutečňovat.

John Marshall se podíval na hodinky. „Začíná to!“ řekl.

Stadion byl tichý, jako ostatně stále v posledních dnech. Muži leželi v trávě a hřáli se v paprscích umělého slunce. Mezi nimi se pohybovali dva neviditelní mutanti a rozdělovali ruční zbraně.

Pátá fáze plánu se začala uskutečňovat takřka současně se čtvrtou. Jestliže měla být loď a její posádka osvobozena, musel být především obsazen velitelský můstek. I kdyby byla čtvrtá fáze sebeúspěšnější, nepřítel bude mít po ruce stále aspoň dva prapory Dumfriů, které bude moci nasadit proti zajatcům. Beze zbraní by vůbec neměli šanci. I takto to byla akce s pochybným výsledkem, avšak aspoň se mohli pokusit uhájit si své šance na přežití vlastními silami.

Zbraně, které Cucky a Ras rozdávali, pocházely z arzenálu CRESTU IV. Dumfrioové kontrolovali arzenál pravidelně. Hodné tedy záleželo na tom, jak šikovně budou oba mutanti odebírat zbraně, aby Dumfrioové nezpozorovali jejich úbytek.

Rhodanův plán počítal s ozbrojením malého oddílu, nejvýše čtyř set osob. Odnést z arzenálu nepozorovaně víc a těžších zbraní bylo naprosto vyloučené. Lidé se museli spokojit s ručními paprskomety a několika dezintegrátory. Válečné kombinézy byly vyloučené. Odnést by se daly

poměrně snadno, ale na stadionu by byly velmi nápadné a nepřítel by byl předem varován.

Rozdělení zbraní mezi Čtyři sta vybraných mužů mělo podle plánu trvat nejvýš půldruhé hodiny. Po celou tu dobu se oba mutanti museli neustále teleportovat mezi arzenálem a stadionem a ke konci akce budou zcela vyčerpáni. Proto v provedení plánu měla následovat několikahodinová pauza, během které měli oba teleportéři načerpat síly.

Rhodan a jeho doprovod byli na svém obvyklém místě. Nikdo z nich se ani nepokoušel sledovat, jak rozdělování zbraní probíhá. Nechtěli zavdat nejmenší důvod k podezření a při tom bylo jisté, že ti, kteří pozorovali dění na stadionu optickými přístroji, zaměřovali svou pozornost především na skupinu kolem Rhodana.

Rhodan zatím probíral už po kolikáté plán páté fáze.

„Rozdělíme se do tří skupin. První půjde tudy, mezi skalami, rovnou k východu. Brána bude zničena a stráž vyřazena z boje, jak to bude situace vyžadovat. První skupina bude pak pokračovat ve směru k můstku. Cestou mají hlavní rozvodnou desku pro velitelské stanoviště. Víme, zeji hlídá nejméně pět set Dumfriů a i když bude čtvrtá fáze mimořádně úspěšná, zůstanou jich tam stejně aspoň dvě stovky. Úlohou první skupiny je zatáhnout je do přestřelky, aniž by se vystavovala většímu nebezpečí.

Tou dobou se druhá a třetí skupina budou pohybovat klimatizačním potrubím směrem k můstku. Druhá skupina opustí rozvod vzduchu za rozvodnou deskou a vpadne Dumfriům do zad. Půjde-li vše podle plánu bude odpor Dumfriů, když se octnou v kleštích, snadno zlomen. Potom se první a druhá skupina spojí a budou pokračovat k můstku.

V chodbách a prostorách kolem můstku je rozmístěno dalších tisíc Dumfriů. Předpokládejme, že v průběhu čtvrté fáze bude polovina z nich odvolána, stále však jich zbývá ještě pět set. Tento oddíl už bude informován o boji o rozvodnu a bude vědět, že postupujeme k můstku. Proto soustředí své síly na přístupových cestách k můstku a bude připraven na napadení zvenčí.

Třetí skupina ale klimatizačním potrubím pronikne až na můstek a jakmile dvě první skupiny zaútočí zvenčí, zahájí palbu z centrály."

Domluvil a opět celý plán promýšlel. Nebyl to žádný mistrovský strategický plán. Příliš mnoho záviselo na nejrůznějších okolnostech. Bylo však třeba riskovat, protože čas hrál proti nim.

„Musíme jednat rychle," pokračoval Rhodan. „Už vědí, že jsme jednou klimatizační potrubí použili. Jakmile první skupina zaútočí, budou hlídat možné výstupy z klimatizačního systému. Čím méně času jim ponecháme, tím méně soustavné bude hlídání."

Chtěl ještě pokračovat, najednou však měl pocit, že někdo stojí v jeho bezprostřední blízkosti. Rozhlédl se, ale nikoho neviděl.

„Omlouvám se, že jsem nedal vědět o své přítomnosti/“ řekl Ras. „Stalo se něco důležitého, o čem byste měli vědět. Téměř všechny doprovodné lodě se již vrátily a opravy uvnitř pevnosti jsou dokončeny. Pevnost se před několika okamžiky dala do pohybu a brzy přejde do lineárního prostoru.“ Agen Trumb byl přesvědčený, že vychází ze správných předpokladů a že jeho hypotéza bude prokázána, pokud dostane možnost ji experimentálně ověřit.

Nepřítel využívá ochrannou clonu, která ho činí neviditelným. Princip tohoto pole musí spočívat v tom, že vychyluje elektromagnetické vlny viditelného rozsahu do stran, ale za polem je opět vrací na původní dráhu, takže nezasvěcený pozorovatel ani netuší, že před sebou má neviditelného. Podle Trumbova názoru bylo však nemožné vytvořit pole, které by vychylovalo vlny všech rozsahů spektra stejným způsobem. K vychýlení vysoce energetického záření je pochopitelně třeba většího výkonu než pro odchýlení nízkooenergetických vln. Proto Trumb předpokládal, že tvrdé záření rentgenových paprsků překoná ochrannou clonu cizinců.

Na tomto principu navrhl svůj detektor.

V případě, že někdo namíří světlo z lampy na zrcadlo a před ním bude neviditelný, světlo se odkloní a potom dopadne na zrcadlo opět stejnou drahou. Jeho cesta však bude delší a stejně tak i při návratu. Bude trvat o něco málo déle než v případě, že tam neviditelný není. Muž s lampou musí čekat na návrat odraženého světla déle než za normálních okolností. Trumb ovšem došel k názoru, že je prakticky nemožné změřit absolutní prodloužení u světelné vlny přístrojem tak malým, aby ho bylo možné nosit stále u sebe. Jiná metoda byla slibnější.

Tvrdé rentgenové záření pronikalo clonou místo toho, aby ji obkroužilo, a tudíž se vracelo k vysílači dříve než světelný paprsek. Přístroj, který by vysílal současně světelný a rentgenový paprsek by pak mohl jednoduchým stanovením koincidence určit, zda se oba paprsky vrátily současně. Určitá tolerance by musela být započítána, protože světelné a rentgenové paprsky se nepohybují stejnou rychlostí.

Zbytek byl již snadnou záležitostí. Jestliže diference mezi návratem obou paprsků leží mimo meze tolerance, před přístrojem se pohybuje neviditelný. Pokud se diference pohybuje v mezích tolerance, je vzduch čistý.

Hned jak Trumb dovedl svůj nápad k praktickému konci, okamžitě dal vyrobit takový přístroj a když pevnost odstartovala na další pouť, měl ho už k dispozici. Byla to krychlička asi o velikosti dlaně a dala se nosit na hrudi. Trumb si ho také okamžitě pověsil na krk.

Potom se vydal hledat nepřítele, o kterém si Baiwoff ve své domýšlivosti myslel, že se sklonil před osudem.

Tou dobou bylo nalezeno skoro sto nepřítelem. tajně rozmístěných bomb a

všechny byly zneškodněny. Agen Trumb se však neodvažoval věřit, že tento nezdar nepřítele zlomil.

Ras Čubaj byl opět na cestě. Kapsy jeho bojového obleku byly přeplněné tabletami různé velikosti, žádná však neobsahovala nic jiného než parafín. Zároveň s ním vyrazili také Gucky, Kasom a Gorašin. Poslední dva se mohli spolehnout na to, že v případě obtíží jim teleportéři pomohou a dostanu je do bezpečí. Akce by byla jednodušší, kdyby Kasom a Gorašin mohli zůstat v bezpečí úkrytu ve skladišti, ale tlačil je čas a dva páry rukou nemohly zvládnout úkol, který diverzanti měli.

Ras se nerušeně pohyboval po chodbách pevnosti. Často potkával skupiny Dumfriů, kteří něco hledali. Ras nepochyboval, že ví, co hledají. Byly to bomby, rozmístěné během třetí fáze.

Umíšťoval kapsle na předem určená místa. Musel při tom spoléhat na svou vrozenou paměť, protože přístroje pro hypnoškolení nebyly k dispozici. Zatím umístil deset tablet a dvaadvacet jich měl ještě po kapsách. Stejně jako Gucky si musel pamatovat dvaatřicet míst. Kasom si jich měl pamatovat třicet a Gorašin dvacet vlastních, ale i místa určená všem ostatním, tedy dohromady sto čtyřicet. Má výhodu, že má dvě hlavy, říkal si Ras.

Umístil dalších šest tablet v centru pevnosti. Byl Čas přemístit se k severnímu obvodu pevnosti. V nitru pevnosti se již natolik vyznal, že se mohl rovnou teleportovat a nepodstupovat riziko dlouhé cesty. Zhmotni! se poblíž místa, u kterého se před několika hodinami střetl s Trumbem. Byl poněkud nesvůj, když si na Inženýra ze základny vzpomněl. Dal by hodně za to, kdyby věděl, že Trumbova podezření se rozplynula a zeje přesvědčen, že nebezpečí dalších sabotáží pominulo poté, co odhalili rozmístění bomb.

Ras se pohyboval rychle a obratně a na krátké vzdálenosti se nenamáhal teleportovat. Během dvaceti minut umístil dalších osm tablet. Vždy to bylo poblíž důležitých technických zařízení. Ovšem důležitější než je umístit přímo u cíle bylo je umístit na takovém místě, které by si Gorašin mohl snadno zapamatovat.

V tomto sektoru pevnosti Dumfriové prakticky nepátrali. Chodby byly prázdné. Pouze tu a tam stála osamělá hlídka u zvlášť důležitého zařízení. Ras vstoupil do úzké, jasně osvětlené prázdné chodby. Chodba vedla k náhradním energetickým zdrojům. Musel tu umístit dvě tablety ve vzdálenosti méně než sto metrů od elektrárny, aby si mohli být jistí, že Baiwoff nebude moci použít náhradní zdroj, když vypadnou ostatní. Po dvou minutách uviděl místo, kde chodbička ústila do širší chodby, která vedla podél elektrárny. Věnoval opancérovaným dveřím, které mohly uzavřít přístup do chodby, pouze pohrdavý pohled a pospíchal do chodby.

Vtom se ho zmocnil neklid, ačkoliv nevěděl proč. Nutilo ho to dokončit práci co nejrychleji.

Jednu parafínovou tabletu umístil tam, kde boční chodbička ústila do chodby kolem elektrárny. Využil k tomu prostoru kolem dveří, uzavírajících v případě havárie přístup do chodby, které byly zapuštěné do zdí.

Ras vtláčil měkký, poddajný materiál do drážky, ustoupil o krok a přesvědčil se, že prakticky není vidět, a pospíchal dál. Zahnul vpravo do široké chodby, s uspokojením konstatoval, zeje prázdná, a rychlými kroky spěchal k dalšímu cíli.

Vtom ho zasáhlo jako blesk z čistého nebe poznání, zeje pozorován. Otočil se.

Daleko za sebou postřehl nějaký pohyb. Neznámý pronásledovatel nezareagoval dost rychle. Ras si nebyl docela jistý, ale vsadil by se tři ku jedné, že muž, který zmizel v boční chodbičce, byl Trumb.

Pospíchal zpátky, nic jiného mu nezbývalo. Čtvrtá fáze byla neodvolatelná. Nepřítel se nesměl dovědět o parafínových tabletách.

Trumb objevil cizince v severním sektoru pevnosti. Jeho přístroj, který vyzařoval rentgenové a slabé ultrafialové záření, vydal zvuk, jakési cinknutí, a to byl signál.

Agen pohyboval přístrojem, dokud ojedinělé cinknutí nepřešlo do stálého zvuku. Potom cinkání náhle ustalo. Trumb věděl, že neviditelný vyšel z chodbičky a zabočil vpravo do široké chodby.

Zůstal mu v patách. 'Ukryl se v chodbičce a jen chvillemi vystrkoval přístroj do chodby a pokaždé uslyšel cinknutí. Trumb dokázal odhadnout, kolik času by neviditelný potřeboval, aby prošel chodbou. To, že tam stále ještě byl, znamenalo, že tam plní nějaký úkol.

Když Trumb vystrčil po jedenácté svůj přístroj do chodby, charakteristický zvuk se neozval. Inženýr ze základny neztrácel čas a vyřítil se do chodby. V běhu přemýšlel o tom, na kterých místech se nepřítel mohl zdržet. Nabízelo se, že potřeboval jako předtím umístit bomby nebo podobné přístroje na technicky důležitá místa. Trumb přelétl očima obě stěny chodby a konstatoval, že tu nikde není místo, kde by se dalo něco podobného ukrýt. Jedinou možnost poskytoval dělicí příčka na konci chodby, která vyčnívala do chodby asi na palec a vytvářela úzkou štěrbinu.

Zde se zdržel. Než se však pustil do pátrání, vystrčil svůj zaměřovač do příčné chodby, napřed směrem doleva, pak doprava. V druhém případě se ozvalo cinknutí a Agen věděl, že neviditelný zamířil vpravo.

Potom prozkoumal Štěrbínu. Protože měl dost jasnou představu o tom, co hledá, našel to brzy. Byl to předmět asi velikosti pěsti z měkké neznámé hmoty. Vypadal dokonale neškodně. Přejel prsty po plastickém povrchu, ale hmota nereagovala. S náhlou rozhodností vytáhl celou tu hroudu plastické

hmoty ze skryše a ve světle lampy si ji podezíravě prohlížel. Chemii cizinců neznal, netušil, co vědí z toho, což ještě zůstává tajemstvím pro Budovatele centra. I při těchto výhradách by však byl ochoten přísahat, že to, co drží v rukou, je obyčejný parafín. Vypadalo to jako parafín, bylo to cítit jako parafín, na dotek to bylo jako parafín a neskrývalo to v sobě nic z těch strašlivých věcí, které si Trumb představoval.

Byl zmatený. Jaké podivné taktice tu přišel na stopu? Musí zůstat neviditelnému v patách, jen tak může přijít na kloub téhle záhadě. Ve spěchu vstoupil do chodby. Zaměřovač se rozcinkal. Trumb se podíval do prázdné, mírně zahnuté chodby, jako kdyby mohl spatřit neviditelného, jen kdyby se trochu víc namáhal.

V posledním okamžiku si uvědomil, jaké nerozváženosti se dopouští. Rychle se stáhl zpět a doufal, že se neviditelný neohlédl. Vystrčil zaměřovač do chodby tak daleko, že zabíral celou pravou stranu chodby, a uslyšel nervózní cinkání.

Okamžitě mu došlo, že cizinec by musel už dávno zmizet za ohybem chodby, kdyby normálně pokračoval v cestě. Znamenalo to, že opět někde něco umisťoval nebo že se vrací.

Trumb věděl, že udělal chybu. Neviditelný ho viděl, když vstoupil do chodby a nyní věděl, zeje mu někdo na stope. Nyní se vracel, aby slídíce vyřídil. To bylo jediné možné vysvětlení. Inženýr ze základny věděl, co musí udělat. Nastavil vibrační zbraň na co nejširší rozptyl paprsků, aby zabral celou šíři chodby až zmáčkne spoušť. Jestliže se neviditelný pohybuje kdekoli mezi ním a ohybem chodby, musí ho vibrační zbraň už prvním výstřelem nutně vyřadit z boje.

Přitáhl zaměřovač k sobě a vystrčil do chodby ruku s vibrační zbraní. Potom stiskl spoušť. Z dlouhé hlavně vystřelilo nazelenalé světlo a vějířovitě se rozšířilo.

Nic se nestalo. Očekávaný bolestný výkřik se neozval. Trumb stáhl ruku zpět, ale nevěděl, co dál. Musel opět použít zaměřovač, aby zjistil, jestli je nepřítel stále ještě

v chodbě. Ještě ho však nestačil vystrčit do chodby a už se ozvalo cinkání.

Trumbovi ztuhla krev v žilách. Někdo byl už u něho.

Ras si přezkoušel deflektorové pole a byl si teď jistý, že Trumb má nějaký přístroj, který mu umožňuje ho sledovat i když je neviditelný. Potom uviděl malou kazetu ležet blízko ústí příčné chodby a vzápětí uslyšel i tiché cinkání, které zesilovalo jak se blížil. Zaměřovač. Cinkání oznamovalo majiteli, že v cestě záření se pohybuje neviditelný.

Další Trumbův krok bylo snadné předvídat. Určitě čekal, že cinkání ustane, až neviditelný zmizí v záhybu chodby. Protože neustávalo, mohl z toho vyvodit, že se nevzdaluje a připravit se na nejhorší. Ras zůstal stát;

V příští vteřině se přesvědčil, že udělal dobře. Zaměřovač zmizel. Na okamžik byla chodba prázdná a zrádně tichá. Potom se objevila dlouhá hlaveň vibrační zbraně, chvíli se pohybovala, až se ustálila tak, že mířila prostředkem chodby.

Ras nečekal, až Trumb stiskne spoušť. Teleportoval se a opět se zhmotnil asi pět metrů za Inženýrovými zády. Trumb ležel na podlaze a ruku s vibrační zbraní měl nataženou do chodby. Ras slyšel zpěvavý zvuk výstřelu. Když se Trumb otočil a sáhl po zaměřovači, byl Ras už jen dva kroky od něj a ocitl se v poli zaměřovače. Jasně cinknutí ho vyděsilo skoro stejně jako Trumba. Na přemýšlení však neměl čas, musel jednat.

Ras se vrhl na čtyřrukého a na jeho polokulovitou lebku dopadly tři drtivé údery Rasových pěstí. Trumb se přesto potácivě zvedl. Sestiprstá ruka se pokoušela odjistit vibrační zbraň a vystřelit. Neviditelný mu však vytrhl zbraň dřív, než se mu to podařilo. Ras držel zbraň za dlouhou hlaveň a pažbou začal mlátit do holé lebky těsně pod pyramidou, kterou Trumb nosil na svou ochranu.

Ctyřruký padl k zemi. Ras zastrčil vibrační zbraň do pouzdra a chopil se těžkého těla. Nemohl ho zde nechat, ačkoliv mel pochybnosti, že se mu podaří se s ním teleportovat. Dokázal to vsak. Když se zhmotnil se svým nákladem v malém skladišti na palubě CRESTU IV, těžké tělo už neudržel a Trumb žuchl na podlahu. Ras se složil vedle.

„Čtvrtá fáze je dokončena, pátá začne za několik okamžiků,“ zahřímal někde vedle něho Kasomův hlas.

. Ras se na něj nechápavě podíval. „To znamená...”

„Pevnost se před několika minutami vrátila do normálního prostoru. Jsme u cíle!”

9.

Ať už si to Baiwoff byl ochotný přiznat nebo ne, ulevilo se mu. Byl u cíle. Pevnost byla v bezprostřední blízkosti uskupení dvaadevadesáti hvězdných obrů a blížila se pomalu k transformačnímu světu, který ve velké vzdálenosti obíhal kolem tohoto neuvěřitelného shluku, absorboval záření těchto obrů, transformoval ho a vysílal k centru hvězdné mlhoviny. Zde bylo centrum veškeré moci. Sem ji nemohl následovat žádný nepřítel i kdyby nakrásně zaměřil pevnost.

Baiwoff se přesvědčil, že tři další pevnosti, stejně velké jako jeho, obíhají v určené vzdálenosti kolem transformačníhosvěta. Tyto tři sloužily jako nesmírně složité rozvodné stanice. Baiwoffs Castle byl čtvrtou takovou stanicí. Baiwoff s těžkým . srdcem opustil určenou oběžnou dráhu, když z Trumbova hysterického volání o pomoc pochopil, že se blíží katastrofa netušeného rozsahu.

Nyní byl rád, že je zpátky. Zařadil svou pevnost do kruhu ostatních a začal s přípravami vysazení zajatců i s jejich lodí na transformační planetu. Byl přesvědčený, že Pozemšťanům se nikdy nenaskytne příležitost z ní uniknout. Bitva byla dobojovaná a on byl vítězem.

Zavolal Trumba, ale Trumb se nehlásil. To Baiwoffa mírně znepokojilo, protože znal spolehlivost svého podřízeného. Nařídil proto pátrání.

A vtom se rozlehla první exploze v pevnosti. Centrální elektrárna v jediném okamžiku zmizela v nukleárních plamenech. Kibosh Baiwoff křičel vzteky a hrůzou.

Mohutné tělo dvouhlavého mutanta strnulo. Z obou jeho mozků vycházely složité hyperimpulsy, které směřovaly k parafínovým tabletám, rozmístěným diverzanty na nejdůležitějších místech v pevnosti. Uhlíková jádra byla vystavena takovému tlaku, že se proměňovala na jádra vyššího řádu, při čemž se uvolňovalo obrovské

nezanedbatelné nebezpečí", teď však nebyl čas se jimi zabývat. Nepřátelské kontrolní stanoviště, které omezovalo energetické zdroje CRESTU IV, bylo zničeno. Generátory opět běžely naplno, panoramatická obrazovka se opět rozzářila.

Obraz, který na obrazovce spatřili, však vítěze ohromil.

Tma mezihvězdného prostoru jako by zmizela. Vše bylo přesyceno nesmírné intenzivním světlem. Všemu dominoval shluk hvězdných obrů stojících neuvěřitelně blízko sebe. Pevnost, k níž byla CREST IV připoutaná, se proti tomu zdála nepatrnou a nedůležitou.

Bylo jasné, že v mocenské oblasti Budovatelů centra zaujímá tento shluk hvězd významné místo. Dalo se přepokládat, že odsud čerpají energii pro své gigantické obranné systémy. Kosmické těleso, obíhající ve velké vzdálenosti tento shluk, zřejmě sloužilo jako transformační a kontrolní stanice. Lidská fantazie se vzpírala představit si povrch planety, vystavené po tisíciletí přivalům energie, která mnohonásobně převyšovala energii vyzařovanou pozemským Sluncem.

A vtom se ochranné pole pevnosti začalo rozevírat přímo nad kopulí CRESTU IV. Rhodan potřeboval vteřinu, aby pochopil, co se odehrává. Znamenalo to, že Baiwoff se rozhodl odklidit nevíтанé hosty tam, kde již nikdy v budoucnosti nebudou moci napáchat žádnou škodu.

Strašidelné namodralé světlo začalo proudit otvorem v ochranném štítu, nejdříve šla

množství energie, která během biliontin vteřiny vyvolávala řetězovou reakci, která proměňovala parafínovou tabletu v bombu neuvěřitelné brizance.

Mutant působil jako rozbuška. Jeho strnulost byla výsledkem nadlidského soustředění. Místa uložení tablet byla pevně vtisknuta do jeho mozku a on

vysílal své ničivé impulsy k přesně stanoveným cílům. První tři bomby explodovaly během tří minut.

Úspěch byl okamžitý. Oddíly Dumfriů v CRESTU IV se daly do pohybu. Dumfrieové byli odvoláváni po stovkách a tisících z lodi, aby pomohli zdolat nebezpečí hrozící pevnosti.

Baiwoff si poprvé uvědomil, jak ho nepřátelská taktika dokonale zmátla. Prvně pohlédl pravdě do očí a přiznal si, že musí Dumfrie z CRESTU IV odvolat, aby zachránil pevnost, i když se nepřítel okamžitě opět zmocní CRESTU IV.

Ani to však neznamenalo, že považoval svůj boj za ztracený. Lod' zůstávala stále pevně připoutána k pevnosti energetickým polem.

Tři útočné oddíly vyrazily ze stadionu CRESTU IV v okamžiku, kdy Gucky telepaticky oznámil, že první bomba byla odpálena. Akce probíhala podle plánu. Třetí skupina pod Rhodanovým velením dorazila přesně za hodinu na můstek kosmické lodi. První a druhý oddíl zatím napadly >slabené hlídky Dumfriů na přístupových cestách k můstku. Když jim třetí oddíl vpadl z můstku do zad, Dumfrieové se vzdali.

Rhodan byl pánem opět oživeného velitelského můstku, i když v lodi ještě zůstávalo patnáct set Dumfriů. Představovali sice bé světlo každou vteřinou nabývalo na intenzitě a obalovalo mohutný trup pozemské kosmické lodi.

Současně zabzučel interkom. Rhodana nepřekvapilo, že na obrazovce spatřil Baiwoffa.

„Hraskončila, Pozemšťane!“ zaduněl Inženýrův hlas. „Teprve v posledních minutách jsem poznal vaši skutečnou sílu a tvrdost a jsem tomu rád, nicméně jste stejně ztraceni. Moc centra vítězí. Modré světlo, které vidíš, je dopravní prostředek, který vás dopraví k cíli. Zcela bezpečně vás dostane až do podzemních prostor planety, kterou jsi už určitě objevil. A věř mi, že z těchto prostor není úniku!“

Rhodan zvedl pravici a Baiwoff se odmlčel.

„Dopustil jste se chyby, Baiwoff,“ řekl Rhodan. „Považoval jste nás za nepřítele to byla vaše chyba. Donutil jste nás bránit se a tím vyvolávat skutečné nepřátelství. Všechny naše nabídky na spolupráci a mírovou koexistenci jste nechával bez povšimnutí.“

„Mě neoklameš, Pozemšťane!“ zakřičel vztekle Baiwoff. „Ostatně je zbytečné mluvit o tom, zda jste přišli jako přátelé či nepřátelé, hraje u konce a vy jste ztraceni...“

A vtom Rhodan prudkým pohybem nechal svou pravici klesnout a John Marshall vyslal zprávu Guckymu. Také Baiwoff si gesta všiml a překvapeně zmlkl. Gucky tou dobou předal rozkaz Gorašinovi a mutant přivedl k výbuchu pět parafínových bomb kolem projektorové stanice

pevnosti.

Čtyři vteřiny po pohybu Rhodanovy ruky dolehl na Baiwoffovo velitelské stanoviště rachot vražedného výbuchu.

„To je má odpověď. Ještě se setkáme.

Nezapomeňte při tom na to, co jste se naučil při prvním setkání," řekl tvrdě Rhodan, potom se otočil a jasným hlasem, který byl slyšet po celém můstku, zvolal: „Projektory jsou zničeny, jsme volní! Na plný výkon vpřed!"

Výbuchy zbývajících parafinových bomb udělaly tečku za těmito slovy. Baiwoffova centrála se otřásla v tlakové vlně nesmírné síly a zoufale gestikulující postava Inženýra ze základny zmizela z obrazovky. Spojení bylo přerušeno.

CREST [V vystřelila do prostoru otvorem v ochranném štítu, který otevřel sám Baiwoff v sebeklamném přesvědčení o svém konečném vítězství.

Když se CREST IV nejvyšší rychlostí vzdalovala od pevnosti, mohli na obrazovkách pozorovat jak modré světlo vytvářelo tunel, který vedl z povrchu pevnosti velkým obloukem k vzdálené osamělé planetě. Ačkoliv vypadala drobně, měla tato neobvyklá chodba pět kilometrů v průměru a k jejímu vytvoření a provozu bylo zapotřebí energie řádově v milionech gigawattů.

Náhle obrovský výbuch prolomil povrch pevnosti a modrá cesta zmizela. Bylo jasné, že pevnost už nepředstavuje žádnou hrozbu a Rhodan rozkázal snížit rychlost a provést celou sérii měření, která by později mohla umožnit rozluštění záhady hvězdného shluku. Teď na to samozřejmě nebyl čas. Především bylo nutné opět navázat spojení s Halut'any a zneškodnit oddíl Dumfriů na palubě CRESTU IV.

Náhle vyvstal třetí a ještě naléhavější úkol. Vedle velitelského pultu se vzduch zachvěl a vzápětí se zhmotnili dva teleportéři. Ras a Gucky. Mezi nimi se však objevila ještě čtyřruká postava s dvaceti kameny na prsou Agen Trumb. Rhodan byl překvapený, protože mutanti zatím neměli čas ho informovat, že je na palubě.

„Pane, je tu věc nejvyšší naléhavosti," vychrlil Ras. „Trumb tvrdí, že bude muset zemřít, když ho okamžitě neuspíme."

„Jsem ztracený, jestli budu muset zůstat při vědomí," zaúpěl Trumb, který viditelně trpěl prudkými bolestmi. „Ničivá síla. . . absolutní pohyb... uspěte mě..."

Rhodan neváhal ani vteřinu. Teleportéři

na jeho rozkaz dopravili Trumba na palubní ošetrovnu, kde byl uspán.

„Je v bezvědomí, pane," ohlásil zanedlouho lékař. „Nevyznám se v metabolismu těchto bytostí, ale jedno je jisté - kdyby Trumb zůstal ještě pár minut při vědomí, byl by už po smrti."

Rhodan z toho odvodil, že nejdříve bude třeba dopátrat se záhady „absolutního pohybu“ o kterém Trumb mluvil.

O půl hodiny později se podařilo navázat spojení s halutskou lodí. Tolot v několika větách vysvětlil, jak se mu podařilo sledovat pevnost a za několik minut poté jeho loď ukotvila u CŘESTU IV a oba Haluťané vstoupili na palubu pozemské vlajkové lodi.

To řešilo poslední naléhavý problém bez krveprolití. Dumfrioové, kteří se připravovali odrazit útok Pozemšťanů, byli bezmocní proti záření buněčných jader těl Haluťanů. Prchali před nimi v panické hrůze a nakonec se raději vrhli do volného prostoru. Měli kosmické ochranné oděvy, takže mohli být zachráněni v případě, že se Baiwoff o ně včas postará.

Vzdálenost od pevnosti ještě rozhodně nebyla nepřekonatelná. Záleželo jen na vůli zachránit je. CREST IV byla takto osvobozena od nepřátel a mohla bez rizika přejít do lineárního prostoru.

Muži na stadionu, kteří tu již kolikátý den apaticky leželi, se začali zvedat. Rhodan a Tolot je pozorovali z místa, kde bylo přijato tolik důležitých rozhodnutí.

„Vaše strategie je působivá, příteli,“ řekl Tolot, když ho Rhodan informoval o událostech na CŘESTU IV. „Sám nevím, zda bych neuvěřil jako Baiwoff, že jsem vyhrál, kdybych našel ty bomby.“

„Za tuto možnost vděčíme Gorašinovi,“ řekl s úsměvem Rhodan. „Nebýt jeho dvou hlav, nemohli bychom použít parafínové tablety. Teď se však musíme soustředit na to, co přijde.“

„Jedno je jisté,“ navázal Tolot. „Nepřítel bude muset zaútočit, když se vám podařilo uniknout z blízkosti shluku hvězd, který jste nazvali Bodem Ultra a který je jeho tajným zdrojem energie. Jinak se musí obávat, že zaútočíte vy a to na planetu, kde vás chtěl Baiwoff uvěznit.“

„Nazvali jsme ji Powertrans Alfa,“ řekl Rhodan. „Hrozný svět podle dosavadních měření, naprosto neobyvatelný. Takže předpokládáte brzký útok nepřítele?“

„Ano. Lidé z Centra mají dvě možnosti,“ rozvedl svůj předpoklad Tolot.

„Mohou proti nám mobilizovat veškeré své síly a pokusit se rozdrtit nás. Něco takového už zkusili, ale bezúspěšně. Proto je možné, že se pokusí o mírovou ofenzívu.“

„To zní až příliš krásně, než aby to byla pravda,“ řekl Rhodan a zašklebil se.

Kurt Mahr PARTYZÁNI Z CRESTU IV

Vychází v edici Perry Rhodan, sv. 349, ISSN 121279900

Z německého originálu Die Partisanen von der CREST, vydaného nakladatelstvím Arthur Moewig Verlag v Mnichově roku 1971, přeložil Jan Rada. Vydal jako svou Čtyřtisícídvoustou třetí publikaci IŽ, s. r. o.,

Václavské náměstí 36, Praha 1, roku 2002. Odpovědná redaktorka Jolana Čermáková. Výtvarný redaktor Jan Pribík. Sazbu zhotovilo grafické studio Tanga, s. r. o., Václavské náměstí 36, Praha 1. Vytiskla NAVA, s. r. o., Hankova 6, Plzeň. Vydání první. Tematická skupina 13/34.